

Ришат Рахмони

Қалай қутқарылсам болады?

Астана

1999

УДК 159.922.1

ББК 88.37

Т 31

Ришат Рахмони

Т 31 Қалай қутқарылсам болады /Ришат Рахмони

Астана: Отделение Литфонда, 1999. – 50 б.

8SBN 978-5-9690-0033-2

УДК 159.992.1

ББК 88.37

Ришат Рахмони

ҚАЛАЙ ҚУТҚАРЫЛСАМ БОЛАДЫ?

Корректурa: Каримов Талғат

Художник: В. Чекин

Верстка: Жүгинисова Жулдыз

Бул китап өз Ғазийнесин қыдырып жүргенлер ушын жазылған. Үмит етемиз, егер сиз еле оны таўмаған болсаңыз, онда бул кишкене китаптан өз Ғазийнеңизди табасыз хәм бул Ғазийнени сизден хеш ким тартып әкете алмайды.

Астана. Ул.Президентская 30

Қалай қутқарылсам болады?

МАЗМУНЫ:

1	Көп этажлы имаратта жүз берген үлкен өрт.	5
2	Сен де қутқарылыуға мүтәжсең.	9
3	Өзинди өзин қутқарыу мүмкин емес.	13
4	Ийса сен ушын қутқарылыуды таяр етип қойыпты.	15
5	Сениң ушын басқа Биреу өлди.	17
6	ҚУТҚАРЫЛЫУ: Адамның ислеуи керек болған тәрепи.	20
7	Еситиу, Исениу хәм Қабыллау.	22
8	Ийсаға исен!	26
9	Өз исениминди ашық тән ал.	29
10	Ийсаны алғыслауды басла.	30
11	Гүналарыңды мойынла.	33
12	Ең бастан баслап, Мухаддес Китап оқыуды хәм дууа етиуди үйрен	34
13	Мухаддес Китап тәлимине сай сууға шомылдырылыу рәсимин қабыл ет	36
14	Мухаддес Рууҳқа шомылдырылыуды қабыл ет	40
15	Жәмәәтте бол	43
16	Толық қутқарылыу	44
17	Мен – сениң Шыпакериң Жаратқан Ийемен	46

**Бул кітап өз Ғазийнесин қыдырып жүргенлер ушын жазылған.
Үмит етеміз, егер сиз еле оны таўмаған болсаңыз, онда бул кішкене
кітапта сиз өз Ғазийнеңизди табасыз хәм бул Ғазийнени сизден хеш ким
тартып әкете алмайды!**

1-БӨЛИМ

КӨП ЭТАЖЛЫ ИМАРАТТА ЖҮЗ БЕРГЕН ҮЛКЕН ӨРТ

1974-жылдың февраль айының бир күнинде төбеси аспанға тутасқан имаратлардың биринде жүз берген өрт ҳаққындағы хабардан дүнья таң калысты. Бул өрттиң себебинен дерлик 200 адам набыт болып, 300 дей адам жарақатланды. Қырықлаған адам жанып турған имараттың әйнеклеринен сыртқа секирип жан тапсырды.

Бул Бразилияда Сан-Паул орайында жүз берди. Шамалаўынша, Бразилияның еки миллиондай турғынлары бул қайғылы ўақыяны телевизор аркалы туўрыдан-туўры көрип турған.

Имарат 21 этажлы еди. Көп этажлы бул имараттың он екинши этажында басланған өрттен адамлар қашып қутылыў ушын жоқарғы этажларға қарай жуўырысады. Оттың жалынларының күшли болғаны соншелли, он екинши этаждан төмен қарай я текше аркалы, я лифт аркалы түсиў мүмкин болмай қалады. Шамалаўынша, сол ўақытта имарат ишинде 650 дей адам болған. Бул жүдә ашынарлы ўақыя болған еди: адамлар сыртқа шығыўға жол излеп, коридор бойлап жанып турған кийимлерде саскалақлап жуўырысып, бириниң изинен бири жан тапсырар еди; кими өз номеринде, кими подъезде. Түтинниң себебинен подъездлердиң иши тас-түнек болып, адам шыдап болмайтуғын дәрежедеги жаман ийиске толған еди. Хаяллар өз балаларын оттан қутқарып қалыўға талапланып, жин урған адамдай бақырысар еди. Шығыўға жол жоқ еди. Қырықлаған адам от ишинде бирден өлиўди абзал көрди. Бириниң изинен бири мийди айландыратуғын дәрежедеги бийикликте жайласқан әйнектиң текшесине минип, сыртқа қарай секирип, сол ўақыттың өзинде-ақ жан тапсырар еди. Жүдә көплеген адамлар бул 21 этажлық имараттың төбесине еплеп шығып үлгерген еди. Оларды вертолетлар жәрдемінде қутқарыўға хәрекет етеди, бирақ бул шоқ болып жанған оттың хәўири себепли әмелге аспайды. Вертолет имараттың төбесине қоныўға хәрекет еткенде, күшли ыссылықтың себебинен оның қаптамасы ерип баслайды.

Өрт өшириўшилер қорқпастан жумыс алып барып, хәр қашан өз өмирлерин тәўекел астына қойған еди. Көшениң қарама-қарсысында жайласқан көп этажлы имараттың дийўалына арқанларды жақсылап байлап алып, асылған ҳалда олар арқан бойлап жанып атырған имаратқа жетип,

бүлгіншиликке ушырап атырғанлардың гез келгенин әйнектің текшесинен көтерип алады. Сондай жол менен олар бір қанша адамларды қутқарып алады.

Бирақ сол өрттің себебинен болған қайғылы ұақыялар ишинде ең аянышлысы 16-этаждың айнасының алдында болған мына ұақыя болыуы мүмкин: бул жерде қолында кишкене баласы бар бир ана бар еди. Ол өз баласын көкирегине қатты қысып қушақлап алып, адамның жаны түршигетуғын дауыс пенен жәрдем сорап бақырар еди. Бирақ хеш нәрсе ислеуґе имканият қалмаған еди. Хеш ким оған жәрдем бере алмас еди, себеби жалынлар менен қапланған ол этажға жақынлау мүмкин емес болып қалған еди. Сонда бул ана 16-этаждың әйнегининиң текшесине көтериледи. Ол өзиниң сүйикли баласын көкирегине қатты қушақлап алған еди. Қарама-қарсы имараттың айналары менен балконларында турған бир неше жүзлеген адамларға, кейин төмендеги көшеге бир қарап алып, бослыққа қарап өзин таслайды. Бир нешше секундтан соң бул ана жерде күл-талқан болып жатар еди. Сол демлери бир нешше жүзлеген адамлар бул қорқынышлы көринистен қатты бақырып жиберип, қоллары менен бетлерин жауған еди. Соның менен бир ұақытта бир нешше жүз мыңлаған телевизор көрип отырған адамлар да телевизордың алдында көз жас төгер еди. Бул қайғылы ұақыя жүз берген жерге жыуырысып келген өрт өшириушилер тек ананың жан тапсырғанын ғана анықлай алды. Хәммени таң қалдырған нәрсе сол болды: жерге жығылып баратырған ұақытта анасының қушағында жайласқан бала тири болып шықты. Келеси күни емлеухананың хызметкерлери баланың өзин жақсы сезип атырғанын хәм хеш нәрсе оның өмирине қәуип туудырмайтуғынын хабарлады.

Бразилияда буннан бұрын да соған уқсас үлкен өрт болған еди. Ол 1961-жылдың декабрь айында жүз берип, 323 адамның жанын алып кеткен еди. Бул өрт цирк шатырында күшли ен жайып, оны қандай да бир қара нийетли адам цирк болып атырған мәхәлде алыстырған еди.

Бул еки өрттің де өзине тән өзгешеликлериниң бири сонда, өрт хаққында қорқынышлы хабар күтилмегенде болған еди. Бул қорқынышлы хабардан бираз ұақыт өтер-өтпес, өрт пенен жүзбе жүз соқлығысқан адамлардың алдында ең әхмийетли жалғыз бир сорау турар еди: «Қалай қутқарылсам болады? Қаяққа қашсам екен? Қай жерден баспана тауа аламан? Бул дузақтан шығаратуғын жол қаяқта екен?»

Мүмкин, сол ұақытқа шекем ол адамларда хеш қашан бирдей сорау тууылмаған шығар, бирақ мине енди – олардың хәммесин сол бир әхмийетли сорау бириктирген еди. Бай ма ямаса жарлы ма, сауатлы ма ямаса сауатсыз

ба, қара тәнли ме ямаса ақ тәнли ме, бул жанып атырған имараттың қымбат қағазларына ийе адам ба ямаса ийе емес адам ба, сол жердің турғыны ма ямаса қонақ па, - олардың хәр қайсысының алдында тек ғана бир сорау турар еди: «Қалай қутқарылсам болады?» Олардың гей биреулері бул сорауына жууап ала алды. Бирақ еки жүздеи адам жууап ала алмай қалды. Олар ушын бирден бир жууап: өрт ишинде өлиу ямаса әйнектен сыртқа секирип өлиу еди.

Мен арасында өз дәуиримизде болып өткен адам тасыйтуғын гидиман пароходтың набыт болғаны ҳаққындағы ўақыяны еслеймен. Бул салмағы 46,328 тонналық британиялы пароход «Титаник» еди. 1912-жылдың 15-апрельге өтер күнги түнде бул гидиман кеме Англиядан Нью Йоркқа қарай өзиниң биринши рейсинде айсберг пенен соқлығысады. Жолаушылардан 1635 адам суўға батып кетеди, тек 705 адам ғана қутқарылады.

Бул пароход сол ўақыттың әпсанаға айланған ең аты шыққан кемеси еди. Хәмме адам: «Енди Атлантика океанынан ҳеш қандай қәуипсиз жүзип өтиўимиз ушын кеме таяр болды» - деп ойлаған еди. Бул корабльдиң жолаушылары шайқатылыстан қорқпаса да болар еди. Титаникти – «суўға батпас» деп санар еди. Ол еле жолға шықпасынан көп алдын-ақ хәмме орынлықлар сатып болынған еди. Бул ең биринши саяхатта әсиресе байлар болғысы келди. Бул қәхәрли океанды ең қысқа ўақыт ишинде жүзип өтиўди алдыларына мәқсет етип қояды. Жолға шығыўға арналған жүдә үлкен байрам шөлкемлестириледи. Сөзлер айтылып, намалар менен қосықлар сести жаңғырады. Дүньяның хәр қыйлы еллеринен қутлықлау телеграммалары келеди. Барлық жолаушыларға ҳақ жол тиленеди. Хәм мине усылай етип, бул «суўға батпас» қүдиретли, гидиман жолаушы тасыйтуғын кеме ашық теңизге бағдар алып, жағадан әсте узақласа баслайды. Корабль капитаны Атлантика арқалы бундай үлкен пароходты басқаруў атағы оның хұрметине түскенинен кеўли жүдә мәс болған еди.

Корабльде салтанатлы өмир кешип атырған еди. Я аўқаттан, я ишимликтен ҳеш қандай кемшилик жоқ болып, вино менен шампан шараплары дәрья болып ағар еди. Оркестрлер даңғырлап, намалар шертилер еди. Аяқ ойын ойнауға арналған салонлар ойыншыларға толы еди. Ханаларда болса, ири исбилерменлер арасында үлкен шәртнамалар дүзилер еди. Үлкен мал-мүлклер өз ийелерин өзгертер еди. Ойын ойнауға арналған залларда ири-ири ақшалар тигилер еди. "ам-тәшўиш, я қайғы, хәтте түске де кирип шықпас еди. Себеби олар Атлантика арқалы «Суўға батпас» пароходтың ең дәслепки саяхатына қатнасыў атағына миясар болған еди. Ал Нью-Йоркта болса, оларды қандай салтанат пенен күтип алыўға таярланып турған еди!

15-апрельдің түни келемен дегенше, бәри әжайып болды. Кеш болыудан-ақ телеграф арқалы «Алдыңызда айсберглер жүзип жүрипти!» деген ескертиу алынады. Телеграфист капитанға қәуип ҳаққында хабар береді. Буған капитан тек ийнин қысып ғана қойып: «Қорқынышлы ҳеш нәрсе жоқ! Жолды дауам етемиз», - деп жууап береді. Хәм пароход бар тезлиги менен алға жүриуин дауам етеди. Оркестр нама шалар еди. Вино дәрья болып ағар еди. Халық кеуил-хошлық қылар еди. Жолаушылардың бир бөлеги өз каюталарында уйықлап жатар еди. Бирақ, олардың ҳеш күтпеген хәм ҳеш исенбеген нәрсеси жүз береді. Пароход айсбергке соқлығысады. Корабль қапламын айсберг тесип жибереди. Корабль трюмлары сууға тола баслайды. Арадан тек еки саат ғана өтер-өтпестен «Сууға батпас» Титаник енди қайтып ҳеш қашан Атлантика океанында гезип жүрмейтуғын болды.

Корабльдің ишинде улы албыраспа басланды. Қутқарыушы қайықларды байлап, оларды төмен сууға түсириуге адамлар урынды. Адамлар тап күйип қалғандай болып, палубада арман-берман жууырысты. Жолаушылар не ислеу кереклигин билмей албырасты. Трюмда суулар кем-кемнен тасып барар еди. Двигателлер болса истен шығып, светлер де өшип, пароход бортына муздай толқынлар келип урды. !тирапта қараңғылық пенен салқын теңиз хуқим сүрип, қорқынышлы әжел әсте жолаушыларға жақынласар еди.

Усы жерде бизлер қайтадан сол ҳақыйқат пенен дусласамыз. Көзди ашып жумаман дегенше, бул адамлардың ҳәр қайсысының алдында тек бир сорау ғана пайда болған еди: «Қалай қутқарылсам болады? Қалай жанымды аман алып қала аламан? Қутқарыушы қайықлар бар ма өзи хәм мен оларға сыяман ба екен? Биреу маған жәрдем берер ме екен? Мениң өмириме ғамқорлық қылатуғындай биреу бар ма екен?»

Хәммениң алдында тек сол сорау – миллионерлер менен олардың бриллиантларға бөленген ҳаялларының басында да, корабль басқарыушысының басында да, оның экипажы менен ең соңғы юнгасының (теңиз кемесинде матрослыққа таярланыушы шәкирт, жас өспирим) басында да тек сол сорау. Кемедеги хәмме адамның алдында тек бир сорау пайда болған еди: «Қалай қутқарылсам болады? Қыйын болса да, имканият бар ма екен өзи?»

Уақты келгенде тек мәңгилик ғана бизлерге бул Атлантиканың муздай сууына батып баратырған хәм үмитлери үзилген 1635 жәрдемсиз адамның бақырған аянышлы дауыслары менен бул аянышлы уақыялардың қалай жүз бергенин толық ашып береді.

Көп ғана адамлар қутқарыушы қайықтарға мине алыуы үшін барлық мал-мүлклерін усынар еди, бірақ саўдаласыў әлле қашан пайдасыз болып қалған еди. Себеби хәммени сол ўақытта тек бир сораў қызықтырар еди: **ҚУТҚАРЫЛЫЎ СОРАЎЫ.**

Әлбетте, бул адамлардың хәммеси, кем дегенде, олардың басым көпшилиги, тек ғана өзлериниң усы дүньяда қутқарылыўы хаққында ойлағаны өз-өзинен түсиникли. Олар, ең әўеле, өзлериниң жанларының қутқарылыўға мүтәж болып турғанын қаяқтан билсин? Бірақ хеш болмағанда, Ийса хаққында бурын еситкенлер, Қудайдан өз жанларын рехим етиўин соранғаны аттан анық.

«Титаник»те болып өткен бир хайран қаларлық ўақыяны еслеп өтпейге болмайды. Қутқарыушы кемелерге тек 705 адам ғана минипқала алады. Олардың биреўи адамларға толып кеткенлиги соншелли, оған теңиздиң түбине батып кетиў қәўпи туўа баслайды. Бир адам жан халатында сүзип келип, сол қайыққа миниўге урынып, қайықтың шетине асылып алады. Усы қайықта бир масихый да бар еди. Ол: «Мениң Қудай менен қатнасым жақсы. Мына адамды қайыққа мингизиңлер», - деп орнынан турып, океанның салқын толқынларына қарай секиреди. Ол адам Мухаддес Китаптағы мына сөзлерди орынлаған еди:

«Өз дослары үшін жанын берген адамның сүйиспеншилигинен артық сүйиспеншилик жоқ».

2-БӨЛИМ

СЕН ДЕ ҚУТҚАРЫЛЫЎҒА МҮТӘЖСЕҢ

Қәўип-кәтердиң астында қалған бул адамлар хаққында ойланар екенбиз, бир шынлықты айтпай кетиўге болмайды: сол қыйын жағдайға түспесинен алдын өз өмирлерин қутқарыў хаққындағы сораў оларды улыўма қызықтырмаған. Хәр күни олар қәдимгидей өмир кеширер еди. Себеби егер адамның өмирине қәўип дөнбесе, онда адамда қорқыныш та болмай, өмирди қутқарыў хаққындағы сораўлар да болмайтуғыны тәбийғый нәрсе.

Адамның жанының қутқарылыуында да, тап соған уқсас нәрсе жүз береді. Гүнакар адам қашан өзінің қәуіп астында екенін хәм жанының қутқарылыуға мүтәж екенін көрмегенше, қутқарылыудың зәрүр екенін билмейді. Бузлер тез-тез не ушын жүдә аз адамлардың қутқарылып атырғанлығына таңланамыз. Не ушын адамлар Қудай Сөзин тыңлау ушын жыйналысларға келмейді? Не ушын адамлар бизлерди сүйиуши Қутқарыушыға өз өмирлерін тапсырмайды? Себеби олар өзлеринин ҚУТҚАРЫЛЫУҒА мүтәж екенлигин билмейді. Адам өзінің Қудай алдында гүнакар екенін көрмейді хәм өз үстине Қудайдың ғәзеби келетуғынын еле билмейді. Ол усы жер бетіндеги өмиринен соң, өзін мәңгилик дозақ отының күтип турғанлығын хеш аңлап жетпейді. Гүнакар адам дозақ отының мәңгилик дауам ететуғынын хәм өзінің де сол жерге түсетуғынлардың биреуи болыуы мүмкин екенлигин ойланатуғын халатта болмайды. Сонлықтан гүнакар адам қутқарылыу хәкқындағы сорауға онша қызықсынбайды.

Урыс жылларында мен еле исениуши емес едим. Мен сол уақытлары алдыңғы қатарларда медик болып иследим. Арасында өлилердин тау-тау болып атырғанын көриуимизге тууры келер еді хәм мен келеси сапар олардың арасында мениң гезегим де болыуы мүмкин екенлигин толық түсинер едим. Соған қарамастан, жанымның қутқарылыуға мүтәж екенлиги ойыма кирип те шыққан жоқ еді. Өзимнің гүнакар екенимди хәм қутқарылыуымның керек екенін көрсететуғындай себеп те өмиримде болып көрген жоқ еді. Бүгин мен Қудайға, әсиресе, еки нәрсе ушын миннетдаршылығымды билдиремен. Бириншиден, еле исениуши емес гезимде урыста набыт болмағаным ушын. Екиншиден, өзимнің қутқарылыуға мүтәж гүнакар екенимди Оның маған ашып бергени ушын. Хеш ким де еле қәуіп көрмесинен бурын, өзине баспана излеп басламайды. Бирақ ол уйқысынан оянып, өзінің мәңгилик азапқа хүким етилген гүнакар екенін түсинген гезде, ол: «Қалай қутқарылсам болады?» - деп сорап баслайды.

Адам қутқарылмасынан алдын билиуи керек болған белгили бир нәрселер бар, себеби өз билдигинше ямаса өзінің қәлегени бойынша қутқарыла бермейді. Бирақ Мухаддес Китап, тек ғана Мухаддес Китап бизлерге қутқарылыу жолын ашып береді, оннан қалса, жүдә анық хәм толық етип ашып береді. Мен исенемен, жанымыздың қутқарылыуы хәкқындағы сорау - сени де қызықтырады.

Хәр бир адамның қутқарылыуға мүтәж екенлигинин хәкыйқат екенлиги – бул биреудин ойлап тапқан нәрсеси ямаса бир илимий көз-қарас емес.

Қутқарылыуы, және де, адамларды бир жәмәәтке тартыуы ушын, бир деноминациялар тәрәпинен ислеп шығарылған система емес. Бирақ Қудайдың Өзи Өзиниң бийбаха Сөзи арқалы хәр бир адамның қутқарылыуыға мүтәж екенлигин хабарлайды. Оннан қалса, оның қәйтип жүз бериуи кереклигин Ол дәлме-дәл көрсетип қойыпты. Әлбетте, бул тек адам Аспан Патшалығына барыуыды қәлеген уақтында ғана әхмийетли болады. Басқа жағдайларда хеш қандай қутқарылыуыдың мағанасын билмейсең. Дозаққа түсиу ушын адамға хеш қандай қутқарылыуыдың керегиси жоқ. «Дозаққа түсиуим ушын не қылыуым керек?» - деген сораудың жууабы: «Хеш нәрсе. Тек хәзирге дейин қәйтип жасаған болсаң, сондай етип жасай бер. Сонда дозақты әлбетте көресең!» Бирақ егер сен жақынлап қалған Аспан Патшалығына барыуыды қәлесен, онда сен Қутқарыушы менен ушырасыуың керек: Оның аты – Ийса Масих. Онда гүналарыңа кеширим хәм мәңгилик қутқарылыуы бар.

Жер бетинде қуяштың нурларысыз өмирдиң, жауынсыз өсимликлердин болыуы мүмкин емес. Өкпелеримиз дем алыуы ушын хауаға мүтәж, денелеримиз өсип рауажланыуы ушын сууға хәм ауқатқа мүтәж. Қуслар аспанға ушыу ушын қанатларға мүтәж, ал балықлар болса, жүзип өмир сүре алыуы ушын сууға мүтәж. Адам дозақ жазасынан қашып, уақты келгенде Қудайдың Патшалығына кире алыуы ушын ҚУТҚАРЫЛУЫҒА мүтәж.

Мухаддес Китап хәр бир адамның қутқарылыуыға мүтәж екенин жүдә анық қылып көрсетип қойыпты: **«Енди не деуге болады? Биз яхудийлер басқа миллетлерден артықпыз ба? Әлбетте, яқ! Өйткени әлле қашан дәлийллегенимдей, яхудий де, басқа миллет адамы да, яғный хәр бир адам гүнаның бийлиги астында. Мухаддес Жазыуларда айтылғандай: «Хеш бир хақ адам жоқ, бир де бири жоқ. Саналы хеш бири жоқ. Қудайды излеитугын хеш ким жоқ. Хәмме жолдан адасқан, барлығы жарамсыз болған Жақсылық ислеуши хеш ким жоқ. Бир де бири жоқ. ... Өйткени хәмме гүна ислеген хәм Қудайдың салтанатынан айырылған».** (Рим.9-12, 23).

Мине, Қудайға келмеген хәм қутқарылмаған адамның халатының сүүретлениуи. Бул аятларда Қудай Сөзи жер жүзиндеги хәр бир адамның халатын нәзерде тутады. Себеби бизлер оқыдық: «Хәмме адам гүна ислеген хәм Қудайдың салтанатынан айырылған». Демек, бул шынында да сондай! Хәмме гүна ислеген: мен де, сен де.

Мухаддес Китап дауам етип, бизлердин қандай екенлигимизди де айтады: **«Жақсылық ислеп, гүна қылмайтуғын хақ адам жер бетинде жоқ».** (Ұазшы.7:20).

Мухаддес Китап, және де, адам жүрегинің қандай екенлігін көрсетеді: «Адамның жүрегі хәмме нәрседен де бетер сум хәм хәдден зыт бузылған. Ким оны билер?» (Ерем.17:9).

Жер бетінде, сирә де, саўаплы ислери менен хәм өзлеринің хызметлери менен хәқлықты сатып алыўға урынатуғын адамлар көп. Бундай хәқлық туўралы Мухаддес Китап былай дейди: **«Бизлердиң хәммемиз де нахақ сыяқлы болдық. Бизлердиң бар хәқлығымыз болса кирлеген кийим сыяқлы болды».** (Ийшая 64:6).

Кейин Қудай Өз Сөзи арқалы бизлердиң жүрген жолларымыз хәққында айтады: **«Бизлердиң барлығымыз да қойлар сыяқлы адасып, хәр ким өз жолы менен кетти».** (Ийшая 53:6).

Хәм ақыр соңында, Ийемиз Ийсаның Өзи Ески Келисимдеги барлық пайғамбарлар менен Жаңа Келисимниң елшилеринен еле де анығырақ етип, бизлердиң ҚУТҚАРЫЛЫҰға мүтәж екенимизди көрсетти: **«Егер ким де ким жоқарыдан туўылмаса, Қудайдың Патшалығын көре алмайды».** (Юх.3:3).

Бул дүньяда туўылмаған адамның бул дүньяда жасаўы, хәрекет етиўи хәм жумыс ислеўи мүмкин емес болғаны сыяқлы, жоқарыдан туўылмаған адамның да Аспан Патшалығына кириўи мүмкин емес. Себеби хеш ким де Аспан Патшалығының қаяқта жайласқанын хәм оның қаншама узақ екенін билмейди-ғо. Сонлықтан адам барар жерине алып баратуғын жолды билмей турып, ол жерге қалай бара алады? Яқшы, адам Аспан Патшалығының қай жерде екенін биледи дейик, бирақ ол жерге қандай күш пенен бара алады? Бир, тек ғана бир мүмкиншилик бар: адам Қудай Сөзине муўапық Мухаддес Руўхтан туўылыўы керек. Сол ўақытта, Ийса Масихтың Өзи ол адамды өлимнен өмирге алып өтеди. Себеби Ийса: **«Мен – Жолман»**, - деген еди. (Юх.14:6).

Қәдирдан достым, адамның қутқарылыўға мүтәж екенін түсинип жеткениңе хәм буны қалай етип өз өмириңде әмелге асырыўға болатуғынын анықлап алыўға кирискениңе исенемен.

3-БӨЛИМ

ӨЗИҢДИ ӨЗИҢ ҚУТҚАРЫҰ МҮМКИН ЕМЕС

Екинши дүнья жүзлик урыс жылларында бир финли солдаттың лыжа менен алыс тоғайға кетиуі керек болды. Ол кетип баратырып, бир ұақлары адам жасап кеткен бир тасланды жерге келеди. Күтилмегенде, оның лыжасының астындағы жер ойылып кетип, ол бир шүңгил қудыққа қулап түседі. Ол қудықтың ишинен қанша урынса да шыға алмағанлықтан, ол қудықтың ишинде бир нешше күн қалып қояды. Ақыр-соңында, оған өлимнен қашып қутылыу мүмкин еместей болады. Бірақ ол өлим менен келискиси келмей, бул жерден улыуа шығып кетиу мүмкин емеслигине көзи жеткенине қарамастан, ол дуға етип, Қудайдан кәрамат пенен оны қутқарып алыуын сорай баслайды. Себеби бул елатсыз жерден хеш ким өтпейтуғыны оған мәлим еди. Оның үстине тынбай қар жауып, қудықтың аузы кем-кемнен киширейип барар еди.

Оның ротасының солдатлары болса, изертлеулер шөлкемлестиреди, бірақ олардан хеш бир нәтийже шықпайды. Түнде рота фельдфебели сол жоғалып кеткен солдаттың қудық ишинде екенін түсинде көреді. Бірақ ол бул түске онша кеуил аудармайды. Келеси күни түнде ол қайтадан сол түсти көреді. Бул мәрте фельдфебель өз солдатларына және бир мәрте жоғалған солдаты излеуди буйырады. Изертлеулер ұақтында бир солдаттың қардың арасындағы кишкене бир тесикке көзи түседі. Ол басқаларды шақырады хәм олар қарды қазып көргенде, ол жерден жоғалған солдатты табады. Оның қудық ишинде төрт сутка болып үлгергени еле мениң ядымда.

Қудай солдаттың еткен дуғаларына жууап берип, фельдфебельге түс береді хәм сондай етип оған қутқарылыу келеди. Себеби ол солдат қудықтың ишинен өзін-өзи тартып шығара алмас еди. Ол басқа биреудің көмегине, қутқарылыуға мүтәж еди.

Дауыт патша да гүнаның түбине түсип, ол жерден былай деп бақырған: **«Туңғыйықтан, Ийем, Сени шақыраман... Егер Сен, Ийем, нызамсыз ислерди жазалайтуғын болсаң, - Ийем, онда ким аман қалады?»** (Забур 129:1,3).

Забурдың 39-бабында Дауыт өзинің гүна туңғыйығында болған ұақтында, қандай хәлсиз болғанлығын айтады: **«Мен Ийеме беккем исендим. Сонда Ол маған бурылып, мениң бақырған дауысымды**

еситти. Мени қорқынышлы ордан, шалаңлы батпақтан алып шығып, мениң аяқларымды тас үстине қойды хәм мениң табанларымды беккемледі». (Забур 39:2-3).

Даўыт патша тек жалғыз Қудайдың ғана оны қутқара алатуғынын, ал оның патшалық бийлиги, я оның халқы, я оның армиясы, я оның садықлығы, я оның ибадатханасы, я оның Қудай ушын ислеген хызметлери оны улыўма қутқара алмайтуғынын түсинер еди. Ол қутқарылыўға тек ғана бир мүмкиншиликтиң бар екенин, ол да болса, тек жалғыз Қудай ғана оны қорқынышлы ордан қутқара алатуғынын көрген еди.

Елши Павел былай деп жазады: **«Ол бизлерди қылған ҳақ ислеримиз себепли емес, ал Өзиниң мийрим-шәпәәти менен қутқарды. Бизлерди Мухаддес Руўхы арқалы гүнадан тазалап, қайтадан туўылдырды хәм жаңалады». (Титус 3:5).**

Демек, Ол, - ал адамның өзи емес! **«...адам Мухаддес Нызамды орынлап жасағаны арқалы ақланбайды». (Галат.2:16).** **«Өйткени ким де ким Мухаддес Нызамды толығы менен орынлап, тек бир нәрседе айыплы болса, ол пүткил Мухаддес Нызамға қарсы гүнакар болады». (Яқып 2:10).**

Көп ғана адамлар, ең туўры жол – бул адамның өзиниң таңлап алоған диний жолы ямаса ҳақлығы деп ойлаўы мүмкин. Бирақ Мухаддес Китап былай дейди: **«Адамға туўры болып көринетуғын жоллар да бар. Бирақ олардың ақыры – өлимге апарды». (Хикмет 14:12).**

Ийсаның Өзи де адамның өзин-өзи қутқарыўға хәрекет етиўиниң ҳеш бир пайдасы жоқ екенин көрсетти. Ол: **«Мен – Жолман, Ҳақыйқатпан хәм Өмирмен. Мен арқалы болмаса, ҳеш ким де Әкеме бара алмайды». (Юх.14:6).**

Реформатор Мартин Лютер католик ширкеўиниң монахы болады. Ол оразалар арқалы хәм диний жолдағы хәр қыйлы ис-хәрекетлер арқалы ҳақлыққа жетиспекши болады. Бирақ, ақыр-соңында, хәлден тайған бул пидакер өзин-өзи қутқарыўдың мүмкин емеслигин түсинип жетеди хәм оған сол ўақытта Ҳақыйқатлық ашылады: **«...адам Мухаддес Нызамды орынлағаны арқалы емес, ал исеними менен ақланады». (Рим. 3:28).**

4-БӨЛИМ

ИЙСА СЕН УШЫН ҚУТҚАРЫЛЫҰДЫ ТАЯР ЕТИП ҚОЙЫПТЫ

Дүнья жүзинде усы ўақытқа шекем жәрияланған барлық хабарлардың ишинде ең уллы, ең қуўанышлы хәм ең әжайып хош хабар – периштениң айтқан мына хабары болып есапланады: **«Қорқпаңлар! Мен сизлерге хәмме адамларды шексиз қуўандыратуғын Хош Хабар жәриялайман»** (Лк.2:10).

Бул Хабар – Ийемиз Ийсаның туўылыўы хаққында, Оның өмири хаққында, атанақтағы өлими хәм Оның қайта тирилиўи хаққындағы Хабар еди. Ийса дүньяға келген хәр бир адамға ҚУТҚАРЫЛЫҰ таярлады. Ол бул бийбаха ҚУТҚАРЫЛЫҰды Бир Өзи таярлады.

«- Ким бул Восорлы қара-қойыў қызыл кийимде Едомнан киятырған? Өз кийимлеринде соншелли салтанат пенен хәм Өзиниң бар күши менен жүрип киятырған ким?»

- Мен – хақыйқатлықты Жәриялаўшыман. Қутқарыў ушын күш-күдиретке ийемен.

- Не ушын Сениң кийимлериң қызыл хәм не ушын Сендеги шапан – тап искенжени суғыўшыныкиндей?

- Мен искенжени бир Өзим сықтым. Миллетлер арасынан хеш ким Мениң менен бирге болмады...». (Ийшая 63:1-3).

Иордан дәрьясының бойында Яқья Шомылдырыўшы тек бир адамды ғана дүньяның Қутқарыўшысы деп көрсетти. Ийсаны көрсетип, ол: **«Мине, бул дүньяның гүнасын Өзине алатуғын Қудайдың Қозысы»**, - деди. (Юх.1:29).

Ийшая Оны бизлердиң гүналарымызды алып кетип, бизлерге қутқарылыў таярлап берген адам сыпатында көрсетеди: **«Ол адамлар алдында кемситтирилген хәм жерге урылған, азаптар менен аўырыў-қайғыларды татқан ер болды. Бизлер Оннан жүзимизди бурдық. Ол кемситтирилген болып, бизлер Оны адам есабына алмадық. Бирақ Ол бизлердиң хәлсизликлеримизди Өзине алды хәм бизлердиң аўырыў-қайғыларымызды көтерди. Ал бизле Оны Қудай тәрeпинен жеңилген, жазаланған хәм жарақатланған деп ойладық. Бирақ Ол бизлердиң**

гүналарымыз ушын жараланып, бизлердиң нызамсызлықларымыз ушын азапланған еди. Бизлердиң дүньямыздың жазасын Ол Өзине алған еди. Оның жарақатлары арқалы бизлер шыпа алдық. Бизлердиң барлығымыз қойлар сыяқты адасып, хәр ким өз жолы менен кеткен еди хәм Ийемиз Оның үстине бизлердиң барлығымыздың гүналарымызды салды». (Ийшая 53:3-6).

Ийсаның гүнакарларға деген сүйспеншилиги қандай таң қалдырарлық! Петр Ол хаққында: «Бизлердиң гүна ушын өлип, хақ болып жасауымыз ушын, Ол гүналарымызды атанақ ағашта Өз денесине жүкледи» (1-Петр.2:24).

«Масихтың Өзи де хақ бола тура, нахақлар ушын азап шекти. Ол бизлерди Қудайға алып келиу ушын, гүналарымыз ушын бир мәртебе өлип қрбан болды». (1-Петр.3:18).

«Қудай бизлердиң гүналарымызды хеш қашан гүна ислемен Масихқа жүкледи. Масих пенен байланысқа ийе болған бизлер Қудай алдында усы арқалы ақландық» (2-Кор.5:21).

«Бирақ, бизлер еле гүнакар болған уақтымызда, Масих бизлер ушын өлди. Бизлерге деген сүйспеншилигин Қудай усылай дәлийледи. Себеби бизлер Қудайдың душпаны болсақ та, Оның Улының өлими арқалы қутқарылғанымыз да анық». (Рим.5:8,10).

Ийсаның Өзи де ҚУТҚАРЫЛЫҰдың хәмме адамлар ушын белгиленгени хаққындағы уллы шынлықты тастыйқлайды: «Өйткени Қудай бул дүньяны соншелли сүйгенликтен, Өзиниң жалғыз Улын берди. Оның Улына исенген хәр бир адам набыт болмай, мәңгилик өмирге ийе болады». (Юх.3:16).

Қутқарылыудың Қудай тәрeпинен әлле қашан исленилип болғанының анықлығы соншелли, дозаққа түскенлер: «Қутқарылыуға мүмкиншилик болмады», - деп Қудайды айыплауға хеш қандай себеп болмайды.

Өз тымсалларының биринде, Ийса, үлкен зыяпатлар берип, көп адамларды қонаққа шақырған бир бай хаққында айтады: «Ауқатланатуғын уақыт болғанда: «Келиңлер, хәммеси таяр болды», - деп айтыу ушын, мирәт етилгенлерге өз хызметшисин жиберипти». (Лк.14:17).

Бул мирәтке жууап берип, Оған келиуди қәлейсең бе?

5-БӨЛИМ

СЕНИҢ УШЫН БАСҚА БИРЕҰ ӨЛДИ

Пилаттың сарайының алдындағы хәули тап тынышсызланған пал хәрресиниң уясы сыяқлы гүўилди. Диний муғаллимлер Барабаны азат етип, Ийсаны атанақ ағашқа шегелетиўин халықтың талап етиўин ғыжақ берип, жыйналған халықтың арасында узын уламалар кийиминде арлы-берли жүрер еди.

Пилат алдында ғәзептен жүзлери қызарып кеткен бас руўханийлер Ханна менен Каяфа турар еди. Олар Ийсаны өлим жазасына хўким етиўин оннан талап етер еди.

Көтерилип кеткен халық Пилаттың хўким гүрсисиниң алдында тап базардағыдай болып қағысар еди. Биреўлер бир нәрсени айтып бақырса, екіншилер басқа нәрсени айтып бақырып атыр.

Пилат қорқыныш араласқан ашыў менен орнынан турып, байлаўлы турған Ийсаның алдына барды. Бир қолы менен Ийсаны көрсетип, екінши қолы менен халық қозғалаңында хәм адам өлтириўшиликте айыпланған Бараба отырған қамақхананы көрсетип: **«Сизлер кимди босатып бериўимди қәлейсизлер? Барабаны ма ямаса Масих деп аталатуғын Ийсаны ма?» - деп бақырды. (Мат.27:17).** Сонда бас руўханийлер менен халық ақсақаллары халықты үгитлеп: **«Барабаны босатып бер! Масихты атанаққа шегелет!» - деп бақырысты.**

Ал бул ўақытлары Пилаттың сарайына онша узақ емес жерде қараңғы хәм ызғар қамақхана бөлмесинде кир-кир көрпешеге оранған хәм өлим жазасына хўким етилген бир тутқын суўықтан хәм қорқыныштан дирилдеп отырар еди. Ол басын көтерип, қолларын дизесиниң үстине жиберип, бар дыққаты менен кулақ түрип отырған еди. Гербиштен исленген қалың дийўаллар арқалы даўыслардың шаўқымы хәм оның өзиниң аты оған әсте еситилди: «Бараба! Бараба!»

Тутқын қайтадан димарсызлық пенен басын қоллары менен қысты хәм оның көкирегинен аўыр гүрсиниў сыртқа шықты: «Әне, Бараба, сениң туўылмағаның саған жақсырақ болар еди. Еситтиң бе, жаңа ғана сениң ең соңғы хўкиминди шығарды. Атанақ – сениң тәғдириңе жазылған». Қайтадан аўыр дем менен және бир пикир келди: «Мен бул хўкимге ылайықпан-ғо».

Кейин тутқын Бараба қамақхананың қараңғы мүйешинде басын еки дизесиниң арасына түсіріп жиберди. Мине, оның бийкар өткен пүткіл өмири Синай тауы сыяқлы оның үстинен кем-кемнен оны төменге майыстырып басып баратыр. Қайта-қайта гүрсинген дауыс еситилер еди: «О, мени туўған аннам, мени бул иплас дүньяға туўмай-ақ қойсаң болады-ғо. Хәзир азғана ўақытлардан соң мени қанлы атанақ ағашы күтип тур. Оның этирапы кишкене шыбын-ширкейлер менен шаянларға толы болып, олар аямастан шағады. Кейин өртеп жиберетин шөл хәм ең ақырында азаплы өлим. Ал сизлер, мениң бурынғы жолдасларым! Сизлер мени биринши болып көшелердиң қараңғы мүйешлерине алып барып, еле дым кишкене балаға, өзлериңиздиң урлаған нәрселериңизди көрсеттиңиз хәм қызықлы өмир кеширип, бундай нәрселерди қалай қолға түсириўге болатуғынына мени үйреттиңлер. Ах, сизлер, кишкентай урылар, сизлерди хеш қашан ушыратпағанымда ма еди! Дурыс, мен жүдә қызық өмир кеширдим хәм оның ең соңғы өзине тартатуғын қызығы сонда, жүдә тез арада мен атанақта азап шегип өлемен. Ах, сизлер, кишкентай урылар! Хәзир сизлер қай жерлердесиз? Ишлериңизден мениң було қанлы атанақта өлер алдымдағы ең соңғы азапларымды көриўге биреў келер ме екен? Мен сизлердиң келгениңизди қәлер едим, бирақ тек мениң бир өзиме өлиўге туўра келеди, ал сизлер өз уяларыңызда қаласызлар».

Арадан және бираз ўақыт өтип, Бараба өзиниң қайғылы ойларынан оянып кетеди. Мине, ол қайтадан басын көтерип, кулақ түрип баслады. Хәмме жақ жым-жырт, тек арасында ған қамақхана бойлап аўқат излеп жуўырып жүрген аш тышқанлардың сести еситилип турады. Бараба қайтадан басын еки қолы менен қысып, өз-өзине сыбырлайды: «Бүгин нешинши күн еди өзи?» Бирден оның ядына нешинши күн екени түсип: «Айтпақшы, бүгин жума-ғо, ал ертең яхудийлердиң шемби күни. Шемби күни яхудийлер мени өлтире алмайды. Демек, бүгин ... Бүгин мениң соңғы күним. Бүгин-ақ мениң өмирим таўсылады. Яхудийлер шемби күнине өлилердиң денесин асыўлы халында қалдырмайды».

Бараба орнынан турып, не қыларын билмей, бир-еки адым атып, орынлыққа барып отырды. Кейин оның басы қайтадан үмитсизлик пенен қолларына қулайды, ал көкирегинен болса, қасарысқан тислериниң арасынан ах урған сести шығар еди: «Әне, солай етип, Бараба, бүгин сениң әжелиң келетуғын күн. Аўа, аўа ... Сениң жора-жолдасларыңның гейбиреўлери бул күнди «есап берген күн» деп атайды».

Күтилмегенде, қамақхананың қапысының алдындағы қараўылдың темир менен нәлленген етигиниң жағымсыз сести тынышлықты бузды. Ол

кулыптың тесигине гилтин тығып, қулпты аша баслады. Зилдей қапы зорға ашыла баслады. Бараба бүкірген халында мүйешке тығылды. «Әне, баяғыдан баслап қорққан нәрселерімнің орынланатуғын ұақты хәзир келди» - деген ой бирден оның басына келди. Бирақ ол, барлық нәрсе керисинше болатуғынына сирә исене алмас еди.

«Бараба, қуўанышлы хабарды еситтиң бе?». Қамақхана қараўылының даўысы әхмийетлидей болып еситилди. «Қуўанышлы хабар?» - тутқын қыйналған халда күлимсиреп жуўап қайтарды. «Мениң билиўимше, мениң бүгин-ақ өлиўим керек хәм сен мени атанаққа алып барыўға келдиң».

«Сен еле не болып өткенинен хабарың жоқ па?» Қамақхана қараўылының даўысында қуўаныштың белгилери еситилди.

«Қулақ сал, Бараба, саған уллы хабарды жеткизиў несийбеси маған түсипти: сениң орныңа басқа бир адам өлди!»

«Мениң орныма басқа бир адам? Сен буның менен не демекшисең?»

«Қамақхана бөлмесинен былай шық хәм мениң менен бирге жүр, Бараба, мен саған бәрин көрсетемен!»

Олар коридор бойлап, жүдә көп сандағы бөлмелердиң қасынан өтип, көшеге шықты хәм дәрўаза арқалы Ерусалим дийўалларының сыртқы тәрешине барып жетеди. Алдында қамақхана қараўылы жүрип, хайран қалып киятырған тутқынды тез-тез жүриўге асықтырар еди. Мине, олар бир үлкен төбешиктің жанбаўырына келип тоқтады.

«Ана таўдың үстиндеги үш атанақ ағашын көрип турсаң ба?» - деди қамақхана қараўылы, бир қолы менен тутқынның ийшине қолын қойып, ал екінши қолы менен алдындағы таўды көрсетип.

Тутқын не екенин көриўге тырысар еди, бирақ пайдасыз, себеби қараңғы қамақхана ишинде көп күн болып, бирден жарықлықлыққа шыққаннан кейин, оның көзлери қамасып аўырар еди. Ақыр-соңында, оның көзлери жарықлыққа үйренисип: «Сен ана турған үш атанақ ағашын айтып турсаң ба? Хәзир мен ана үш атанақ ағашын көрип турыппан, олардың хәр бирейинде бир адамнан қағыўлы тур. ... Хәзир анық көре басладым. Олардың бәри қанға боялған-ғо», - деп сорай баслады.

«Ортада турған атанақ ағашына жақсылап қара. Ол атанақ ағашы сен ушын бекитилген еди, себеби сениң бүгин азанда өлиўиң тийис еди-ғо».

Ол әсте-әсте айтылған сөздиң мағанасын түсине баслады.

«Демек, ана ортада турған атанақ ағашта қандай да бир адам хәзир мениң орнымда тур ма?»

«Аўа, саған әлле қашан айттым-ғо, Бараба. Бир адам сениң орныңа өлди, деп. Егер мениң сөзлериме исенбесең, әне, енди өзиң қарап көр».

«Бундай болыўы мүмкин бе? Биреўдиң мениң орныма өлиўди қәлегени, қәнекей, бул ырас болса. Бул атанақ ағашы мен ушын таярланған хәм хәзир мен ол жерде асылып турыўым керек еди. Бирақ ана адам мениң орнымды ийелеп, мен ушын өлген. Не ушын ол адамның булай ислегенин түсинбедим. Оның мениң орныма шынында да өлгенине исениў жүдә қыйын».

«Аўа, Бараба, сениң орныңа басқа биреў өлди».

Қәдирдан достым! Сен ким болсаң да, Ол және сен ушын да өлди! Сен ушын! Сениң орныңа басқа бир Адам өлди. Бул Адамның аты – Ийса Масих. Ол бизлердиң барлығымыз ушын өлди. Оның мухаддес атына мәңгиге даңқлар болсын!

6-БӨЛИМ

ҚУТҚАРЫЛЫҰ: АДАМНЫҢ ИСЛЕҰИ КЕРЕК БОЛҒАН ТӘРЕПИ

Қутқарылыўды Ийемиз Ийса хәр бир адамға әлле қашан таяр етип болды хәм ол хәр бир адам ушын исленилген. Деген менен, бул қәлеген адам исениўши болыўдан-ақ дәрхал өзинен-өзи қутқарылады дегенди билдирмейди. Бул жерде адамның да бираз үлеси бар.

Қутқарылыўды қабыл етиў – бул адамның өз ықтыяры менен ислейтуғын қарары, яғный толық еркли өз шешими. Қудай хеш кимди зорлық пенен Аспанға сүйремейди. Себеби Ол адамзатқа еркин таңлаў хуқықын берип қойыпты. Адам кимге хызмет етиўди: Ийсаға ма ямаса шайтанға ма, – өзи таңлайды. Адам мәңгиликте өзиниң қай жерде болатуғынын да өзи еркин таңлайды: Аспанда ма ямаса дозақта ма, мәңгилик бахытлы өмир ме ямаса мәңгилик азап-ақырет пе, - бул адамның толық еркинде.

Яхудийлердің Қос байрамының соңғы уллы күнinde Ийса орнынан турып, бәлент дауыс пенен былай деди: **«Ким де ким шөллесе, Маған келип ишсин» (Юх.7:37).**

Бир мәрте, шаршап, қатты қыйналған адамларға қарап, Ол былай деген еди: **«Хэй, шаршап, аўыр жүк басқанлар, хәммеңиз Маған келиңлер! Мен сизлерди рәхәтлендиремен» (Мат.11:28).**

Бир мәрте Ерусалимге бир байрамға баратырып, Ийса Бейтеста деп аталатуғын хәуиздің қасынан өтеди. Сол жерде отыз сегиз жылдан берли кесел болған бир адам бар еди. Оның менен азғана сөйлескеннен кейин Ийса оннан: **«Тәўир болыўды қәлейсең бе?»** - деп сорайды. (Юх.5:1-9). Бизлер бул жерде Ийса тәрәптен мәжбүрлеўдің, зорлықтың пүткиллей жоқ екенлигин көремиз. Ол: **«Саған керек, сен Мениң менен келисимге келиўиң керек, сен Меннен шыпа менен қутқарылыўды алмаўыңның сирә илажы жоқ»,** - деген жоқ. Ийса бул сөзлердің хеш биреўин де айтқан жоқ, ал Ол бир-еки сөз бенен бул адамның өз еркин сорайды: **«Тәўир болыўды қәлейсең бе?»**

Және бир ўақыяны алып көрейик. Мине, Ийса көп халық пенен бирге Ерихо қаласынан шығады. Жол бойында тиленшилик етип, Тимейдің улы соқыр Бартимей отыр еди. Ийса тоқтап, оны Өзиниң қасына шақырады. Бул соқыр адам Ийсаның алдына барған ўақтында, Ийса оннан: **«Мениң сен ушын не ислеўимди қәлейсең?»** - деп сорайды. Бул жерде де Ийса адамның өз еркине қарайды. Соқыр адамда таңлаў ерки бар еди. Ол қайыр-садақа, кийим-кеншек, азық-аўқат сораўы да мүмкин еди, ямаса ден-саўлық пенен өз жанының қутқарылыўын сораўы да мүмкин еди. (Мк.10:46-52).

Мухаддес Жазыўларды жазыў ақырына келип, Мухаддес Китаптың ең кейинги бетлери жазылып атырған ўақытта, бизлер Мухаддес Руўхтың жуўмақлаўшы сөз ретинде қайтадан адамның еркине сораў берип атырғанын көремиз: **«Шөллеген адам келсин, қәлеген адам Өмир Суўынан ишсин!» (Аян 22:17).**

Ерусалимде жолаўшыларға қарап, Ийса мынадай сөзлерди айтыўға мәжбүр болған еди: **«Өз шөжелерин қанатларының астына алған мәкийен сыяқлы, Мен де сениң балаларыңды нешше рет жыйнамақшы болдым, бирақ сизлер қәлемедиңлер» (Мат.23:37).** Ерусалим турғынларының өз ерки менен таңлағаны мынаў еди: **«Олар қутқарылыўдан бир шетте қалды, кейинирек пүткил қала жоқ қылынады, ал қаладағы тири қалғанлары болса, 70-жылы Ерусалимди Тит басып алып атырған ўақытта,**

набыт болады. Бул олардың басына хеш қашан түспес еди, егер ... олар өз ерки менен буны таңлап алмағанда.

Китапты оқыушылардың арасында, мүмкин, көп ғана қутқарылыуды кәлейтуғынлар, мүмкин, бул китапты оқып болған соң дәрхал қутқарылатуғынлар да бар шығар. Бирақ, мүмкин, бул китапты тек қызыққа оқып атырғанлар да: «Мен қутқарылыуды хеш кәлеп турған жоқпан. Сонлықтан мен мүмкин дозаққа кететин шығарман», - дейтуғынлар да табылыуы мүмкин.

Яқ, достым, яқ! Сен дозаққа кетпеуің керек. Және бир имканият бар. Қудайдан Ийса Масихтың аты менен, жүрегіңе қутқарылыуды қабыл етиуге күшли тилек жиберуің соран. Тап хәзир сен де қутқарылыуға хеш қандай тилектің жоқ болғаны менен хәм қутқарылыу тууралы еле хеш нәрсени түсинбегеңіңе қарамастан, егер сен Қудайдың алдында турып: «Қудайым, мен Сеннен Ийса Масихтың аты менен соранаман. Маған Сени табыуға күшли тилек бер», - деп шын жүрегің менен сорансаң, онда арадан азғана ўақыт өтпей атырып-ақ, сен өз гүналарыңа кеширим алып, Қудайдың баласы болыуға, ишинде күшли тилектің пайда болғанын көресең.

Мухаддес Китап былай дейди: **«Себеби Өзине унаған ислерди кәлеуіңиз хәм ислеуіңиз ушын, Қудайдың Өзи сизлерге түртки салады». (Филип 2:13).**

Адамның сол хәқыйқатлық пенен келисиуі керек: «Қудайға унаған ислерди ислеуіміз хәм кәлеуіміз ушын, Оның Өзи бизлерге түртки салады екен».

7-БӨЛИМ

ЕСИТИҰ, ИСЕНИҰ хәм ҚАБЫЛЛАҰ

Егер сениң жүрегіңде қутқарылыуды қабыллауға хәм усы өмир менен хошласқаныңыздан соң, Мәңгилик Өмирге ерисиуге тилек пайда болған болса, онда сениң атыуың керек болған келеси адымың ЕСИТИ? болып есапланады. **«Ол тууралы еситпей турып, Оған қалай исениуге болады?» (Рим.10:14).** Әлбетте, Ийсаға исенбестен алдын, Қудайдың қутқаратуғыны

хаққында билип алыу керек. Әне, соның ушын да, усы мәқсет пенен дүньяның барлық жерине елшилер жибериледи. Мухаддес Китап: «**Демек, исеним – еситиу арқалы пайда болады. Ал еситиу – Масих хаққында сөздин жәрияланыуы арқалы болады.**» (Рим10:17). Бутқа табыныушылар алдын Масих хаққында еситип алыуы керек. Сонда оларда Оған деген исеним пайда болады. Бирақ мениң соған анық көзим жетеди, сениң бул текшениң үстинде узақ ўақыт турыўыңның керегиси жоқ. Сен, мүмкин, Қудайдың сен ушын таярлап қойған қутқарылыўын жүдә көп мәрте еситип үлгерген шығарсаң хәм мен саған соны исендирип айтаман, егер де сен Ол хаққында хеш қашан хеш кимнен еситпеген болсаң да, сен бәри-бир Ол хаққында «еситиуиңе» болады. Себеби сен бул китапты оқып атырып, Ол хаққында хәм Оның сен ушын таярлап қойған қутқарылыўы хаққында хабарды барқулла «еситип» барасаң. Демек, сен қутқарылыўдың биринши текшесиниң үстиндесең.

Еврейлерге жазылған хатта: «**Исеним болмаса, Қудайға унау мүмкин емес. Өйткени ким де ким Қудайға жақынламақшы болса, Оның бар екенине хәм Оның Өзин излегенлерди сыйлықлайтуғынына исениуи тийис.**» (Евр. 11:6). Шамасы, Қудайдың бар екенине исениуи қыйын болған адамның өзи жоқ болса керек, неге десеңиз, хәр бир еси бар адам, бул жасап атырған әжайып әлемимиздиң өзинен өзи пайда болмағанын түсиниуи қыйын емес, оннан қалса, дүньядағы барлық нәрсениң Жаратқан Қудайсыз өзинен-өзи пайда болғанына исениу анағурлым қыйынырақ-ғо. Бирақ пүткил әлемди Қудайдың жаратқанына исениудиң хеш қыйын жери жоқ. Себеби адам айнала дөгеректе барлық жерде Қудайдың бармақларының излерин көриуине болады. Өз көзимиз бенен көрген нәрселерге исенбеу – ақылсызлық болған болар еди.

Сиз, шамасы, исенимниң – ақылымыздың функциясы екенин әлле қашан билген шығарсыз. Қудай хәм Ийса хаққында жазылған хәмме нәрсеге исенип, бирақ бәри-бир дозаққа кетиуиң де мүмкин. Мухаддес Китапта жазылған хәмме нәрсеге исенип, бирақ қутқарылыўдан бир шетте қалыуиң да мүмкин. Себеби Мухаддес Китап: «**Сен Қудайдың жалғыз екенине исенесең бе? Жақсы қыласаң. Жинлер де буған исенип, қалтырасады,**» - деп те айтады-ғо. (Яқып.2:19). Жинлер Ийсаның Қудай Улы екенин ең бириншилерден болып билген еди (Мк.1:24). Бирақ олар қутқарылған жоқ хәм хеш қашан қутқарылмайды да. Олар Қудайдың хәм Ийсаның бар екенине сен сыяқлы исенеди, хәтте, сеннен де көп исенеди. Олар Қудайдың жалғыз екенине кишкене болса да, гүманланбайды. Бирақ олардың исеними соннан ибарат: олар булардың барлығын тек «бар нәрселер» деп қарайды.

Қудайдың мийримли екеніне исенбейтуғын адамның өзи табыларма екен, сирә? Буған Мухаддес Китапта жазылған Қудай Сөзлеріне исенетуғын хәр бир адам исенеди. Және де, Ийсаның адамлар ушын өлгенине исенбейтуғынлар бар ма өзи? Себеби Оның адамлар ушын қурбан болғаны Қудай Сөзлерінде ап-анық жазылған-ғо. Оның сен ушын өлгенине, сен де исенбейсең бе? Бирақ бул исеним – сени масихый қылып, сениң өмиринди өзгертпейди. Бул тек ақылың менен мақуллау болып ғана есапланады. Қудайдың мийримине хәм Ийсаның бизлерди ақлау ушын атанақта қурбан болғанына мың-мың адамлар исенеди, бирақ соған қарамастан, олар елеге шекем қутқарылмаған.

Мен 25 ке шыққан ўақтымда қутқарылдым. Бирақ оннан алдын да мен есимди билгели Қудайға исенип келгенмен. Мен Ол ҳаққында не деп жазылған болса, барлығына исенетуғын едим. Мен Ийсаның атанақта өлгенине хәм Оның қайта тирилгенине де исенетуғын едим. Мен бейиш пенен дозақтың бар екеніне де исенетуғын едим. Буларға қоса, мен 25 жыл ағзасы болып, Ийемизди еслеу кешесине қатнасар едим. Хәтте, Қудай жолынан жүрген адамға уқсауға хәрекет етер едим. Мен басқалардан да бетер Қудайды хұрмет етер едим хәм бул «исенимлердин» барлығына қарамастан, мен жинлер сыяқлы қутқарылмаған едим.

Мениң «исенимимде» не кемис еди? Ол тек ақыл менен исениу еди. Бул исеним тек мениң басымнан шығар еди, ал ЖҮРЕГИМНЕН емес!

Қутқарылыуымыз ушын, сирә де, бизлер Қудайға ақылымыз бенен де исениуимиз керек хәм бизлерде Ол ҳаққында билимнің болыуы керек. Билимди бизлер Мухаддес Китаптан аламыз. Бирақ тек басымыз хәм ақылымыз исенгенимизден басқа да және бир нәрсе керек. Мухаддес Китап былай дейди: **«Бирақ Ол Өзин қабыл еткенлерге, атына исенгенлердин хәммесине Қудайдың балалары болыу хуқықын берди» (Юх.1:12).** Көрдиңиз бе, қәдирдан достым, бул жерде еки ис-хәрекет айтылған: Исеним хәм Қабыл етиу. Адам кимге исенсе, ол адамды қабыл етиу керек. Алдын айтқанымыздай, Ийса адамның өмирине мәжбүрлеп кирмейди. Адам өз жүрегін ашып, өмирине Ийсаның кириуине рухсат етиу керек. Сонда Ийса хәр қыйлы гүналар менен напәкликлерден, ол адамның жүрегін хәм хұжданын тазалайды. Ақылымыз буны өзине сыйдыра алмаса да, мына нәрселер сол гезде ҳақыйқаттан болып өтеди: Ийса ол адамның өмирине сол ўақытта киреди хәм оның ишинде тири Исенимди пайда етеди хәм оған Қудайдың баласы болыу хуқықын береді. Таң қаларлық ис! Бирақ бул шынлық! Буны сен өз өмиринде көриуиң мүмкин.

Мүмкін, мен Ийсаны өмиріме қалай қабыл еткенімді айтып берсем, бул сизге еле де түсиниклирек болатуғын шығар. Алдын айтып кеткенімдей, мен өмир бойы Қудайға исенип келгенмен, бірақ соған қарамастан, мен қутқарылмаған едим. Мен Қудайдың бар екеніне хәм Ийсаның атанақ ағашта қурбан болғанына хеш гүманланбайтуғын да едим. Булар мен ушын толық түсиникли нәрселер еди. Бірақ бәри-бир бир нәрсениң жүз бериуи керек еди. Хәм бул «бир нәрсе» - ЖОҚАРЫДАН ТУҰЫЛЫҰ еди.

1946-жылы 26-январь күни Лапуа қаласының жаслар жәмийетине қараслы имараттың ишинде жыйналыс болды. Бизлер хаялымыз екеуимиз жыйналыста отырдық. Сонда мен ұазшының сөзлерин дыққат пенен тыңладым. Мен, гәптиң ырасы, барлығын түсинбедим. Себеби исениушилер көбинесе, басқа адамларға онша түсиникли емес сөзлерди көп қолланады. Бірақ мен бир нәрсени аттан-анық түсиндим, яғный: мен еле қутқарылмаған екенмен, мен еле хеш қашан Ийсаны жүрегиме қабыл етип, Жоқарыдан Тууылмағанман. Жыйналыстың соңында ұазшы: «Арамызда Ийсаны жүрегине қабыл етип, қутқарылыуыды қәлейтуғынлар бар ма?» - деп сорады. Қәлеушилер алдыға биринши қатардағы орынлыққа шығып, Ийемизге оның менен бирге дууа етиуи керек еди. Ишимде болған күшли гүрестен кейин, мен орнымнан турдым хәм биринши қатарға шығып, дизерлеп отырдым. Алдыға шығып баратырып, мен: «Мен қолымнан келген нәрсени ислеймен. Қалғанларын Қудайдың Өзи қылсын», - деп ойладым. Ұазшы мен ушын дууа етип болып, меннен: «Ийсаның сен ушын атанақта қурбан болғанына исенесең бе?» - деп сорады. Мен бул сорауға таң қалдым, себеби мен өмир бойы буған исенип келген едим.

Мен: «Хәқыйқатында да исенемен», - деп жууап бердим.

Мен ушын дууап етип боламан дегенше, мен дизерлеп турдым. Бірақ өзим хеш дууа етпедим. Хеш көз жас та шығармадым. Мен хеш нәрсени сезбедим де хәм менде хеш қандай қарсылық та болмады. Мен тек: «Мен қолымнан келген барлық нәрсени ислеймен. Қалғанларын Қудайдың Өзи қылады», - деп ойлап турдым. Бул соны билдиреди: «Мен өз тәрәпимнен хеш қандай шәртиз, өмиримди Қудайдың қолына тапсырдым. Енди Ол Өзи қәлеген нәрсесин қылсын деп, мен шын жүрегимнен исенген едим». Мен тек Қудайға үмит еткеніме хәм өмиріме Оның Өз шәртлери менен кириуине рухсат еткеніме кейин қапаланып көрдим бе? Қапаланбағанымға Қудай гүуа.

Сол уақытта, мен Жоқарыдан Тууылып, Қудайдың баласы болған едим. Мен орнымнан турып, хаялымның қасына келип отырғанымда, мен қутқарылғанымға беккем исенимде едим. Хәтте, пүткил сол Лапуа қаласы маған: «Яқ, Нийло, сен қутқарылған жоқсаң! Бундай етип исениуши

болалмайсаң», - деп бақырған жағдайда да, мен бәри-бир күлип турып: «Мен қутқарылдым хәм бул мениң жүрегимниң ишинде», - деп жуўап берген болар еди. Қудайға шүкир, бундай беккем исеним елеге шекем мениң жүрегимниң ишинде.

Пүткил өмиримди Қудайға толық тапсырып, Ийсаны жүрегиме қабыл еткен ўақтым – мениң өмиримниң ең шешиўши ўақты болған еди.

Қәдирдан достым, сен хеш қандай саўғаны, қашан қолыңа алмағыныңша, оны қолыңда ушлап тура алмайсаң. Тап сондай қылып, егер сен дәслепп қутқарылыўды Қудайдан сый ретинде қабыл етип алмасаң, онда сен жүрегинде хеш қашан қутқарылғаныңа беккем исенимге ийе бола алмайсаң.

Тап хәзир-ақ, усы китапты оқып боламан дегенше, сен жүрегине Ийемиз Ийсаның кириўине рухсат етип, исениўши болатуғыныңа үмит етемен.

Арасында, алыс досларымның биреўиниң Ийсаны қабыл еткенин еситсем, оларға қутлықлаў телеграммасын жиберем.

Сени болса, дәрхал, тап хәзир-ақ, қутлықлайман, егер сен бүгин қутқарылыўды Қудайдың сыйы ретинде қабыл етиўди шешкен болсаң!

8-БӨЛИМ

ИЙСАҒА ИСЕН!

Көп жыллар даўамында мен Канада менен АҚШ қа қыдырып барыўды әрман ететуғын едим. Ол жерлерде көп ғана мениң ағайинлерим хәм Ийсаға исенетуғын жүдә көп досларым бар. Бирақ мен хеш қашан хеш кимге өзимниң бул үмитим хаққында айтқан емеспен.

Әсиресе, балалық жылларымнан баслап-ақ, мени Ниагара сарқырамасы кызықтуратуғын еди. Мен жүдә көп ол туўралы еситкенмен де, оқығанман да. Хәм мине, бул жүзеге асып, 1971-жылы Қудай мени батысқа ўайызлық етиўге жиберди хәм ақыр-соңында көптен күткен күним де келди: мен

Ниагара сарқырамасының қасында тұрып, дүньядағы ең ұллы сарқыраманы тамаша еттім. Өне, мен барқулла ұсыны: Ниагара жағасында тұрып, бұл ұллы суы сарқырамасын тамашалап, суыдың қәхәрли шауқымын еситип тұрыуды әрманлаған едим.

Мен сизлерге Ниагара хаққында өзимнің оқыған бир қызық ўақыяны айтып бермекшимен. 1958-жылдың 30-июнь күниндеги таң көзди камастырарлық дәрежеде жарық болған еди. Арнаўлы поездлер Ниагара сарқырамасына Торонто менен Буффалодан тамашагөйлерди тасып турды. Сарқыраманың жоқарысына жуўан арқан тартылып қойылған еди. Елиў метрдеги бийикликтен суўлар жерге қулап түсип атырған бұл жүдә үлкен сарқыраманың үстинен сол арқан арқалы дүньядағы ең шебер дәрўазаман бұл күни кесип өтпекши еди. Тамашагөйлер демлерин ишине тартып, қолларына ләңгер ағашын ұслаған Чарлз Блондиннің арқан бойлап жүрип баслағанына дыққат пенен қарап турды. Өсте-ақырынлық пенен, ол биринен соң екінши кәдемин басып, қулақ питетуғын дәрежедеги Ниагара сарқырамасының шаўылдысы арқалы алға қозғалар еди. Хәм мине, адамлар демлерин ишине жутқан қорқынышлы мәўритлер де артта қалды хәм Чарлз аман-есен арғы жағаға шықты. Айтыўларынша, жыйналған адамлар қуўанғанынан қатты бақырғаны соншелли, олардың даўысынан сарқыраманың шаўқымы еситилмей қалған.

Кейин дәрўазшы жыйналған адамларға қарап, адамды хаўлықтыратуғын нәрсени ұсынады. Ол сарқырама үстинен арқасына адам мингизип өтиў тилегин айтады. Бирақ ким оның менен бирге өтер еди? ол көп адамлардан сорады. Ақыр-соңында ол бир жыллы жүзли жигитке қарап:

- Мен сизди арғы жағаға алып өте алатуғыныма исенесиз бе? - деп сорады. Жигит:

- Аўа, исенемен, - деп жуўап берди.

- Мениң менен бирге өтиўди қәлейсиз бе?

- Сиз бенен өтиўди қәлеймен бе? Э-э, яқ, пайдасы жоқ. Сиз мени, ұсындай бир тамаша ұшын өмиримди қәўип астына қояды деп ойлайсыз ба? – деп жигит артына бурылып кетти.

- Ал сиз ше? – деп ол өзиниң жұмыс бериўшиси Генри Колкордтан сорады. – Мен сизди сарқыраманың арғы жағасына алып өте аламуғыныма исенесиз бе?

- Әлбетте, исенемен. Сизиң буны ислей алатуғыныңа ийнениң ұшындай да гүманланбайман.

- Маған исенип көриўге келисесиз бе?

- Аўа, келисемен, - деп жуўап берди Генри.

Демлерин қайтадан ишлерине тартқан аламан, оларды сыртынан бақлап турар еди. Арқасына Генриди алған Блондин Ниагараның үсти арқалы қайтадан кейинге қарап, өзиниң жүдә қәўипли жүрисин баслады. Олардың салмағынан жуўан арқан еле де тартылыңқырады. Ал олардың астында болса, уллы сарқырама гүйлдеп, еле де қорқынышлырақ болып, сарқырап ағып турды. Әсте-ақырынлық пенен, ҳеш қандай албырамастан, олар алға жылжый берди. Блондинниң арқасында отырған Колкордтағы өзин көтерип баратырған адамға деген уллы исенимге қара. Онда оған деген жүдә уллы исеним болса керек. Мине, олар сарқыраманың дәл ортасына да келди. Олардың аяқларының астында қулақты питейтуғын дәрежедеги шаўқымлы сарқырама үлкен-үлкен жартастардың үстине гүйлдеп түсип, мың бөлекке шашырап атырған еди. Олар тап аспан менен жердиң ортасында турғандай болды. Олар әсте-әсте Канада жағасына жақынласты. Жыйналған аламан қатып қалды. Қәўип кем-кемнен күшейер еди. Бирақ, мине, ақыр-соңында ең кейинги адым да атылып, олар арғы жағаға аман-есен жетип алды хәм тамашагөйлердиң гүйлдеген қол шаппатлаўлары астында қайтадан қара жер үстинде турар еди. Хәммениң жүрегин жарған қәўип артта қалды.

Дерлик отыз жыл бурын түнде Қудай маған бир көринис берди. Қудай маған ўақыт пенен мәңгиликтің арасында қутқарылыў арқанының тартылып турғанын көрсетти. Мен өзимниң бул қорқынышлы, тас-түнек туңғыйықтың үстинен зорға өтип баратырғанымды көрдим. Мениң ағайинлеримниң биреўи, бул қорқынышлы туңғыйықтың ярым жолына жеткен ўақытта, түпсиз тереңликке қарай қулап кетти. Бирақ буған арқан себепши болған жоқ, себеби оның ҳеш кемшилиги жоқ еди хәм ол үзиллип те кетпеди. Қутқарылыў арқаны усы ўақытқа шекем бир де бир үзилген емес. Егер ким де ким бул қараңғы туңғыйықтың арғы жағына жете алмай жығылса, оны «көтерип баратырған» Ийса айыплы емес, ал арқасында баратырған адамның өзи айыплы. Мүмкин, ол өзин Ийсаға толық тапсырмаған хәм Оған толық исенбеген шығар. Сен де Оған өзинди толық тапсырып, Оған толық исениўиң керек. Өзиңе тийисли бөлегин исле хәм қалғанын Ийемиздиң Өзи ислеўине жол ашып бер хәм сонда сен де ўақты келип өлим дәрьясының арғы жағасына аман-есен шығып, мәңгилик жеңимпаз боласаң.

9-БӨЛИМ

ӨЗ ИСЕНИМИҢДИ АШЫҚ ТӘН АЛ

Ийсаны қәлеген жерде қабыл етиўге болады. Сен Оның изинен ериўди өз үйинде, досларыңның үйинде ямаса Қудайға арналған жыйналыс ўақтында, шешиўиң мүмкин. Бирақ кейин исенимдеги жолыңды даўам етиўиң ушын, сен Ийсаға исенетуғыныңды ашық тән алыўың керек. Себеби Жаратқан Ийе буны Өзиниң изине ерген хәр бир шәкиртинен күтеди. Ол былай деп жәриялаған еди:

«Солай етип, ким де ким Мени адамлар алдында тән алса, Мен де оны Аспандағы Әкемниң алдында тән аламан. Ал ким де ким Мени адамлар алдында тән алмаса, Мен де оны Аспандағы Әкемниң алдында тән алмайман». (Мат.10:32-33).

Елши Павел болса, былай деп жазады:

«Өйткени, егер де сен Ийсаны «Ийем» деп аўзың менен ашық тән алсаң хәм Қудайдың Оны өлилерден тирилткенине шын жүрегиң менен исенсең, қутқарыласаң. Өйткени адам шын жүректен исенгени арқалы ақланады хәм исеними ҳаққында аўзы менен ашық тән алғаны арқалы қутқарылады». (Рим.10:9-10).

Өз өмиринде Қудайға келип, Оннан сораған нәрселерин алған адамлар жүдә көп табылады. Көп адамларды Қудай, хәтте, өлим аўзынан да аман алып қалады. Мысалы, урыс ўақтындағы саўашларда. Қыйыншылықларда қалған бул адамлар өз өмирлерин Қудайға бағышлаўға ўәде береди, бирақ қыйыншылықлар артта қалған гезде, олар берген ўәделерин умытып, олардың Қудайға исеними ашық тән алынбай қалады. Бул адамлардың шын жүреги менен дуўа еткенине хеш қандай гүман жоқ, бирақ бәри-бир олар Қудайдың адамына сай түрде жасамайды. Сонлықтан олар Ийсаға исенетуғын басқа исениўшилердиң өмиринде бар күштиң, өзлериниң өмиринде жоқ екенлигине таң қалысады. Олардың ойынша, олардың өзлери толық минсиз толық ҳақ болып жасай алады, бирақ негедур олардың масихый болып жасаўға күшлери жоқ. Буған баслы себеплердиң бири – бул олардың адамлар алдында Ийсаны ашық тән алмайтуғыны. Бизлер Ийсаны усы жерде адамлар алдында тән алған ўақтымызда ғана, Ол бизлерди Қудай Әкениң алдында тән алады. Мухаддес Китапта былай деп жазылған:

«Өйткени мухаддес қылыўшы Ийса хэм Ол мухаддес қылған исениўшилердиң хәммеси бир Әкеден. Сонлықтан Ийса оларды «туўысқанларым» деп атаўға уялмайды». (Евр.2:11).

Бирақ сен қашан адамлардың алдында Ийсаны «Қутқарыўшым» деп тән алған ўақтыңда, Ол да сени Әкениң алдында тән алады. Ийсаны «өзимниң Ийем» деп тән алыўға қорқпа да, гүманланба да! Патшалардың Патшасы, хүкимдарлардың Хүкимдары болған Ийсаға тийисли болыў – бул ең хұрметли хуқық!

Бир ойланып көр, егер айыпсыз, минсиз хэм гүнасыз Ийса Голгота атанағында еки қарақшының ортасында сен ушын асылып турыўға уялғанда, не болар еди? Оны қоршаған адамлар Оған жаман сөзлерди айтып, Оны мазақ етти, олар Оны масқаралап, Оның үстинен күлди. Мухаддес Китап: **«Бирақ бизлер периштелерден аз ўақытқа төменирек қойылған Ийсаның өлим азабын шеккени ушын, даңқ-хұрмет тажын кийгенин көрип турмыз», - дейди. (Евр.2:9).**

Соның ушын, қолыңнан келгенинше, ертерек өзиниң Ийсаға исенимиң ҳаққында жақын адамларыңа айтып бер хэм сениң кеўлиң куўанышқа толып, жүрегиңе Қудайдан жарылқаў аласаң. Егер сен бирден хеш нәрсени сезбеген болсаң да, бирақ бәри-бир сен өз исенимиңди ашық тән алдың, сонлықтан Ийса да сени «туўысқаным» деп Аспандағы Әкениң алдында тән алыўға уялмайды. Ал бул болса, усы дүньяда да, келешек дүньяда да хәмме нәрседен абзалырақ.

10-БӨЛИМ

ИЙСАНЫ АЛҒЫСЛАЎДЫ БАСЛА

Тилекке қарсы, көп ғана жас масихыйлар (*мен тек туўылған жылына қарап «жас» деп атырғаным жоқ*) қутқарылып, гүналарына кеширим алған болса да, бирақ олардың масихыйлық өмири жүдә курғақ. Олар өзлеринен себеп қыдырып баслайды хэм айырымлары болса, хәтте, өзлерин Қудайға еле ҳақыйқый бағышланбағанман деп санап, Қудайдың баласы болыў хуқықына ийе болғанына гүманланып баслайды. Егер олардың өмиринде, оларды туўры

бағытқа түсіріп жибергендей жанып тұрған қуанышқа толы масихыйлар ушыраспаса, онда олар өз исенимлерінен толық айырылып қалыуы мүмкін. Себеби олар үшін барлық нәрсе өз қызығын жойтады. Бұндай құрғақлықтың хәм сәтсізліктің бір себеби – бұл олардың еле Құдайға миннетдаршылық билдириуді үйренбегени.

Мухаддес Китапта емсиз хәм қорқынышлы мақаў кесилине шатылған он адам туўралы жазылған. Бірақ олар кәраматлы түрде Ийса тәрәпинен шыпа алады. Бірақ олардың тек биреуі ғана миннетдаршылық билдириу үшін Ийсаға айланып келеди, ал қалған тоғызы миннетдаршылық билдириуді билмейтуғын нашүкир болып шығады. Бұл ўақыя Мухаддес Китапта былай етип сүүретленеди:

«Олардың ишиндеги биреуі өзиниң шыпа тапқанын көрип, бәлент даўыс пенен Құдайды алғыслап, қайтып келди де, Ийсаның аяғына жығылып, Оған миннетдаршылық билдирди. Бұл адам Самариялы еди». (Лука 17:15-16).

Сонда Жаратқан Ийе былай деген еди:

«Шыпа тапқан он адам емес пе еди? Қалған тоғызы қаяқта? Құдайға алғыс айтыу үшін мына шет елден басқа хеш ким қайтып келмеді ме?» (Лука 15:17).

Қалған тоғызы хеш қашан бахытлы хәм жеңімпаз масихый болмаған болыуы мүмкін.

Ибадатхананың «Гөззал» деген қапысының қасында отыратуғын ләң адам аўырыуынан қутқарылып, шыпа алған ўақытта, не ислеген еди?

«Ол орнынан ушып турды да, жүре баслады. Былай-былай жүрип секириуі менен Құдайға алғыслар айтып, олар менен бирге Ибадатханаға кирди. Пүткил халық оның жүрип баратырғанын хәм Құдайды алғыслап атырғанын көрди». (Елши.3:8-9).

Мухаддес Китап былай дейди:

«Хеш нәрседен тәшўиш шекпеңлер. Ал хәмме нәрсе үшін Құдайға дуўа етип хәм жалбарынып, хәр бир тилегиңизди Оған шүкирлик пенен билдириңлер». (Филип.4:6).

Весли Дьювел Құдайға шүкирлик етиу хәққында былай дейди:
«Шүкирлик етиу – сениң нәзериңди гүрестен жеңиске қарай аўдарады. Себеби Масих әлле қашан Жеңімпаз болды!»

Сен Қудайға шүкірлік етип баслағаныңда, Ол сениң исениминди еки есе көбейтетуғынынан хабарыңыз бар ма? Қудайға дуға еткеннен гөре, Оған алғыс-мақтаулар айтыу зәрүрликтерек уақытлар да болады. Алғыс-мақтаулар сениң нәзеринди қыйын жағдайлардан бурып, қолыңда пүткіл бийлиги бар Аспандағы құдиретли Әкеге қаратады. Өмирде хеш бир нәрсе Оның рухсатысыз жүз бермейди. Қыйыншылықтар хәм аўыр жағдайлар – сениң ушын жақсылық болып хәм Қудайдың даңқының артыуы ушын, хызмет ететуғынын Ол биледи.

Алғыс-мақтау қосықлары сениң ойларыңды гүрестен жеңиске қарай бурады, себеби сен сол уақытта Масихтың әлле қашан Жеңимпаз болғанын алғыслайсаң. Бизлер хәзирше хәмме нәрсениң Оған бойсынғанын көрмегенимизге қарамастан, бул рухый дүньяда әлле қашан жүз берген хақыйқатлық болып есапланады. (Евр.2:8; Ефес.1:22).

Исенимиң азайып кеткен ямаса бир нәрсеге исенимиң жетпей атырған гезде, әлбетте мына еки нәрсени исле: Қудай Сөзин оқы хәм Оған шүкірлік етип басла! Бул еки нәрсе – бир бири менен қосылып сууды жарататуғын водород хәм кислород сыяқлы бирге хәрекет етеди. Қайғыға түсип, қорқа бериуди тоқтат! Ал Қудайға шүкірлік етиуге бар күшинди жәмле!

Забур жырлаушысы халықты Қудайға алғыс-мақтаулар айтыуға шақырады:

«Оның дәруазасына алғыс қосықтар менен, Оның хәүлисине мақтаулар менен кириңдер». (Забур. 99:4).

Сен хәтте қолыңнан жерге түсип кеткен бет орамылыңды алып берген адамға, оны тек жерден алып бергени ушын да, миннетдаршылық билдиресең-ғо. Атанақ ағашында бизлер ушын өлип, бизлерди хәмме гүналарымыздан қутқарған Ийса, оннан нешше есе алғыстарға ылайықлы емес пе? Ол бизлердин алдымызда дозақтың қара дәруазаларын жауып, аспанның мәңгилик дәруазаларын бизлер ушын ашып берди.

Сонлықтан Ийемизди алғыслап, Оғанминнетдаршылық билдириуди басла! Сонда өмириңде жүз берип баслаған әжайып жарылқауларға өзиң гүға боласаң.

11-БӨЛИМ

ГҮНАЛАРЫҢДЫ МОЙЫНЛА

Масихыйлар өмиринде мол табысларға ерисиўдиң баслы шәртлериниң бири – бул Қудайдың алдында гүналарды ашық мойынлаў болып есапланады. Қудай барлық нәрсени көрип турады хәм Ол барлық нәрсени биледи. Бирақ соған қарамастан, Ол бизлердиң гүналарымызды Оның алдында ашық тән алғанымызды бизлерден күтетуғыны таң қаларлық. Егер бизлер Оған бойсынып, Оның алдында хеш бир гүнаны жасырмай, бәрин мойынласақ, бул бизлерге әжайып азатлық инам етеди:

«Егер гүналарымызды мойынласақ, Садық хәм Хак Қудай гүналарымызды кеширип, бизлерди хәр қандай жаманлықтан тазалайды». (1-Юхан.1:9).

Сен өзиң ушын хәм өмириң ушын Қудайдың алдында есап бериўге турған гезинде, сен Оған барлық нәрсени айтыўың – пүткиллей хәмме нәрсени – Оған ашық тән алыўың керек.

Сен Ийсаның изинен ериўди шешип, Оны қабыл еткен ўақтыңда, сен куўанып Ийемизге миннетдаршылық билдирген едиң. Бирақ бираз ўақыт өткеннен соң, Мухаддес Руўх сениң ислеген гүналарыңды әшкаралап басласа, түскинликке түсип кетпе. Себеби бул Қудай сени таслап кетти хәм енди хеш қашан Ол саған ғамқорлық қылмайды деген сөз емес. Керисинше, бул Қудайдың саған бийпәрўа емес екенлигин билдиреди. Ол сениң еле де куўанышқа толып, жеңимпаз болып жүриўге жаңа-жаңа күш бергиси келеди. Умытпа: тән алынбаған гүнаң – сени Қудайдан терис қарай алып кетиўи мүмкин. Мухаддес Китап бул туўралы былай дейди:

«Өз қылмысларын жасырған адам хеш қандай табысқа ериспейди, ал ким мойнына алып, олардан бас тартса, ол мийрим-шәпәтке ериседи». (Хикмет.28:13).

Сонлықтан ядында тут: Қудай хәр бир исте сениң ашық болғаныңды кәлейди.

Егер қандай да бир нәрсени бир өзиң Қудай алдында шешиўге күшин жетпей атырса, онда бир исенимли руўхый жетекшиге хабарлас. Егер сен адамлар алдында айыплы болсаң, жетекшиңнен не ислеў кереклигин сорап билип ал. Болмаса, «Ойланбай сөйлеген, аўырмай өледі» - дегендей, ойланбай қәдем басып, адамларға зыян тийгизип қойыўың мүмкин. Мухаддес Китап: «Даўласың менен тартысыңды жүргиз де, бирақ басқаның сырын пуш етпе», - дейди. (Хикмет.25:9). Бул аятта үлкен даналық жасырылған.

Себеби мынадай болып қалыуы да мүмкін: егер адам гүналарын Қудай алдында тән алып атырған уақытта, Оннан даналық пенен жол көрсетиуін соранбаса, онда ол өзиниң уқыпсызлығы менен, мысалыға, биреудиң шаңарағын бузып алыуы да мүмкін.

Егер адамлар алдында сениң гүналарың көп болса, олардың барлығын бир күнде шешип таслауға урынба. Асықпай алға жүриуиңди дауам ет. Ийемиз Ийсаның сениң жаныңда екенлигин ядыңнан шығарма! Сен бурын гүна хәм қылмыс ислеп атырған уақтыңда, Ол сениң қасыңда болмады. Ол гезде шайтан сениң қасыңда болып, сени гүна менен жаманлыққа азғырған еди. Бирақ енди адам жанының душпаны болған шайтанның басшылығында исленген бул қәтелерди Ийса сениң менен бирге дүзиулеседи хәм хәр бир адымыңда Ол саған күш береді. Қудай Сөзи: **«Кимниң кеули пәк болса, оған хәр күни той»**, - дейди.

Сениң бурынғы гүнакар өмириңдеги жолдасларың қашан толық Ийсаға өзлерин тапсырмағанша, сизлердиң араңызда хеш қандай шериклик болмауы керек. Бирақ, сен оларды душпан деп санама, ал оларды Қудайға алып келиуге урын. Дурыс, сен олар менен бурынғыдай болып өмириңди дауам ете алмайсаң. Олар сениң жүрегиңниң өзгергенин хәм алдыңғы өмириң менен салыстырып болмайтуғын дәрежеде абзал жаңа өмир алғаныңды көриуи керек. Өз өмириңде толық жеңиске ерисиуиң ушын, сен өзиңниң ески гүналы әдетлеринди жоқ қылыуға муқиятлы түрде кирисиуиң керек. Егер Мухаддес Руўх хошаметлемесе, онда алдыңғы өмириңдеги хеш бир нәрсени хошаметleme. Егер Ол қәлемесе, сен де қәleme. Алдыңғы гүналы әдетлериниң хеш қайсысын өзиң менен Қудайдың Патшалығына алып өтиуге урынба. Сен гүна хәм дүнья менен толық байланысты үзиуиң керек. Хәм хәр қашан Мухаддес Руўх ямаса Қудай Сөзи сениң бир қылығыңды әшкараласа хәм оны жоқ етиуди жүрегиңе салса, дәрриу Оған кулақ сал. Мухаддес Китаптағы мына бир аятты барқулла жүрегиңде сақлап жүр:

«Дүньяның досты болыуды қәлеген адам өзін Қудайға душпан қылады». (Яқып.4:4).

12-БӨЛИМ

ЕҢ БАСТАН БАСЛАП, МУХАДДЕС КИТАПТЫ ОҚЫҰДЫ ХӘМ
ДУҰА ЕТИҰДИ ҮЙРЕН

Қудайдың барлық мухаддес хызметшилери, әсиресе, Мухаддес Китапқа түскен Оның ер хәм хаял хызметшилери көп дуға еткен. Бир мәрте мен бир Қудай хызметкериниң: «Хаўа адамға қанша зәрүр болса, дуға етиў де хәр бир исениўшиге сонша зәрүр», - дегенин еситкен едим. Жасаўың ушын сениң дем алыўың керек пе? Әлбетте! Тап сондай, хәзир сениң дуға етиўиң де сениң руўхый тири болыўың ушын соншелли әхмийетли. Егер қолыңнан келсе, хәр бир күниңди дуға етиў хәм Қудай Сөзин оқыў менен басла. Бул ўақытлары сен Қудай менен бирге сәўбетлесесең. Қудайдың енди сениң Әкең болғанын, сени жақсы көретуғын туўған Әкең болғанын хеш есиңнен шығарыўшы болма. Кишкене ўақытлары өзиңниң қолыңнан келмеген затларды, барып туўған әкеңе айтып берген гезлериң есиңде ме? Сен өзиңниң әкеңе исенер едиң хәм ол сен ушын тап Қудайдай еди. Ол сениң қасыңда болған ўақытлары, сен хеш нәрседен қорқпас едиң. Мүмкин, хәзир ол тири ямаса тири емес шығар. Бирақ хәзир сениң хеш қашан өлмейтуғын хәм өлимнен қорқпайтуғын Аспандағы Әкең бар. Ол менен исенимли түрде сөйлесип үйрен. Оның еркине сай не сорасаң да, Ол барлығын еситетуғынлығына, Ол ўәде берген.

Мен саған бир сырды ашпақшыман. Буны барқулла ядыңда сақла! Сен өз өмириңде дуға етиўге көп ўақтыңды ажыратар екенсең, демек, сенде табыс пенен руўхый күш әлбетте бар болады. Сонлықтан Мухаддес Китап бизлерге мынадай жүдә әхмийетли нәсийхат береді:

«Тынбай дуға етиңлер!» (1-Салоника.5:17).

Биреў былай деген екен: «Жер бетиндеги өмиримизде бизлердиң күнделикли дуғаларымыз – руўхый өмиримиздиң саламатлығының қандай екенлигин мудамы көрсетип туратуғын бирден бир өлшеў әспабы болып есапланады».

Ийса дуға ететуғын хәр бир адамға уллы ўәде қалдырып кетти:

«Әке Улы арқалы уллыланыўы ушын, Мениң атым менен не сорасаңлар да, хәммесин орындайман». (Юхан.14:13).

Тәўбе еткен адамның өмириңдеги жүдә керекли қағыйдалардың бири - Қудай Сөзин турақлы түрде оқып барыў. Сонлықтан Қудай Сөзиниң сениң өмириңде жол көрсетиўши басшы болыўына жол ашып бер. Адамның өмир сүриўи ушын, оның денеси азықланыўға қанша мүтәж болса, жоқарыдан туўылған адам да руўхый саламат хәм күшли өмир сүре алыўы ушын, Мухаддес Китаптағы Қудай Сөзлерин турақлы түрде оқыўға сонша мүтәж.

Жүрегинди Қудай Сөзи менен толтыр. (Езекил.3:1-3; Еремия.15:16; Забур.18:8-12).

Дүнья адамның ойлап тапқан тәлийматларына, хәр қыйлы ой-пикирлерге хәм тәртиплерге толған. Сен Қудай Сөзин билип ғана шайтанның барлық хұжимлерине, Қудай Сөзине сәйкес келмейтуғын хәр бир нәрсеге қарсы тура аласаң. Ийсаның шөл далада шайтанның барлық хұжимлерин қәйтип қайтарғаны ядыңда ма? (Мат.4:1-11). Ийса тек Қудай Сөзинен ғана пайдаланды хәм жеңиске еристи. Сен де шайтанның азғырыўларына Қудай Сөзи менен қарсы турсаң, онда қәлеген азғырыўларды жеңе аласаң. Азғырылыўларды өз сезимлерин менен жеңиў мүмкин емес, бирақ Қудай Сөзинен шайтан сескенип, оннан қашады. (2-Петр.2:9).

Мухаддес Китапты Юхан жазған Хош Хабардан баслап оқы. Оны бир нешше рет қайталап оқы. Кейин Жаңа Келисимди толық оқып шық. Ески Келисимди оқып басламастан бұрын Жаңа Келисимди де бир нешше рет тәкирарлап оқып шыққан дурысырақ болады. Кейин Ески Келисимдеги баслы қахарманлар менен танысып шық хәм сен соған гүә боласаң: олар Қудай Сөзи менен Оның үәделерине исенген ўақтында, Мухаддес Руўх оны саған ашып берип, сен аянлар алып атырған гезлери сен қуўанышқа толып, басыңнан әжайып ўақытларды өткеретуғынына мен кепиллик беремен. Сонда Мухаддес Китаптан өзиңе қандай байлық тапқаныңды досларыңа айтып беретуғын күн де жетип келеди.

Мухаддес Китабыңды барқулла жыйналысқа хәм жолға өзиң менен бирге алып шық. Ол саған керек, себеби ол – Масихқа тийисли әскерлердин қылышы. (Ефес.6:17).

13-БӨЛИМ

МУХАДДЕС КИТАП ТӘЛИМИНЕ САЙ СУЎҒА ШОМЫЛДЫРЫЛЫЎ РӘСИМИН ҚАБЫЛ ЕТ

Мухаддес Китапты барқулла хәм дыққат пенен оқып барар екенсең, сен тез арада шомылдырылыў хәкқиндағы сораўға дусласасаң. Ең дәслеп

ИЙСАНЫҢ шомылдырылғаны хаққында ўақыяны көресен. (Матта.3:13-17; Лука.3:21-22).

Бизлер барқулла Ийсаның изинен жүрсек, хеш қашан алжаспаймыз. Бизлер барлық исте Оннан өрнек алыўымыз керек. Ол барлық жерде бизлерге мысал. Елши Павел: **«Қудайдың изине ериўшилер болыңлар!»** - деген еди.

Ийса суўға шомылдырылып атырған ўақытта, Оның исиниң дурыс екенлигин дәлийллейтуғын еки нәрсе жүз береді. Бириншиден, Қудай Оны Мухаддес Руўхқа толтырады. Екиншиден, аспаннан мынадай саза еситиледи: **«Бул Мениң сүйикли Улым. Мен Оған ырзаман»**. Буннан да үлкенирек гўялық бериў мүмкин емес.

Аспанға көтерилмесинен алдын Ийса Өзиниң шәкиртлерине мынадай буйрық берди:

«Пүткил дүнья бойлап жүриңлер хәм барлық адамларға Хош Хабарды жәриялаңлар. Ким де ким исенип шомылдырылса, кутқарылады, ал ким де ким исенбесе, хүким етиледи». (Марк.16:15-16).

Матта жазған Хош Хабардың 28:19-20 аятларында да шомылдырылыўдың тапсырылғаны бар. Бул еки аяттан сол нәрсе анық болады: алдын адамларды шәкирт қылып, соң оларды шомылдырыў керек. Кимди үйретиўге болатуғын болса хәм ким шәкирт болыўға қайыл болса, - тек сол ғана шәкирт болып есапланады.

Мухаддес Китаптағы Жаңа Келисимге тийисли жәмәәт барқулла усы көз-қараста болған. Мухаддес Китаптан тек бир-еки мысал алып көрейик. Елшилердиң ислери китабының екинши бабында, баўырлары елжиреп кеткен адамлардың Петр хәм басқа елшилерден: **«Туўысқанлар, бизлер не ислеўимиз керек?»** - деп сорағаны жазылған. Петр болса оларға былай деген еди: **«Гүналарыңыздың кеширилиўи ушын тәўбе етип, хәр бириңиз Ийса Масихтың аты менен суўға шомылдырылыңлар. Сонда Мухаддес Руўхты сыйға аласызлар»**. (Елши.2:37-38).

Кейинирек, кимлердиң суўға шомылдырылғанлығы анық белгили болады: **«Оның сөзин қабыл еткенлер суўға шомылдырылып, сол күни оларға үш мыңға шамалас адам қосылды»**. (Елши.2:41). Демек, Петрдиң сөзин еситкенлердиң хәммеси емес, ал тек сөзди қабыл еткенлер ғана суўға шомылдырылған.

Самария қаласында жүз берген ояныш хаққындағы ўақыяны алып көрейик: **«Бирақ олар Қудайдың Патшалығы хәм Ийса Масихтың аты**

хаққында Хош Хабарды жәриялаған Филиптің сөзлерине исенгенде, еркеклер де, хаяллар да суўға шомылдырылды». (Елши.8:12).

Филип Хош Хабарға исенип, Ийсаны қабыл еткен еркеклерди де, хаялларды да суўға шомылдырған. Бәри дым аңсат хәм әпиўайы ғана! Я қарсы сөз де, я руўхый талықлаўлар да, я сораўлар да жоқ. Филиптің берген бирден-бир сораўы мынаў болды: «Сен Қудай Улы Ийса Масихқа исенесен бе?» Егер суўға шомылдырылғысы келип турған адам: «Исенемен», - деп жуўап берсе, Филип оны суўға шомылдырған.

Мухаддес Китап Кандакия ўәзирлериниң бириниң суўға шомылдырылғанлығы хаққында да айтады: **«Сонда Филип Мухаддес Жазыўдың усы жеринен баслап, Ийса хаққында Хош Хабарды оған айтып берди. Олар жол жүрип киятырғанда, суў бар жерге келди. Сонда ўәзир: «Мине, бул жерде суў бар-ғо, суўға шомылдырылыўыма не тосқынлық қылады?» - деп сорады. Соңынан арбаны тоқтатыўды буйырды. Филип пенен екеўи суўға түсти хәм ол Филиптің қолынан суўға шомылдырылды». (Елши.8:35-38).**

Тарсуслы Саул хаққында былай деп жазылған: **«Сол ўақытта-ақ көзлеринен перде түскендей болып, Саул және көре баслады. Ол орнынан турып, суўға шомылдырылды». (Елши.9:18).**

Жаңа Келисимди оқып атырған оқыўшы, шамасы, мына нәрсеге гүўа болған шығар: оның барлық авторлары исенген адамларды суўға шомылдырыўдың керек екенлигин хәм өзлериниң де исенген соң суўға шомылдырылғанлығын айтады. Солай екен, суўға шомылдырыў оларға хеш қандай машқала туўдырмаған. Олар тек Ийсаның берген тәлийматына қулақ асқан еди.

Кесерияда Корнелий деген адамның үйинде, Петр ўайызлық айтып атырған ўақытта, әжайып руўхый ояныў жүз береді. Сонда Қудай Руўхының тәсири соншелли дәрежеде күшли болады, Петрди тыңлап отырғанлардың хәммеси Ийсаны қабыл етеди хәм Мухаддес Руўх олардың үстине түсип, олардың бәри бирден Мухаддес Руўхқа толады. **«... Себеби олардың басқа тиллерде сөйлеп, Қудайды алғыслап атырғанын еситти. Сонда Петр: «Булар да анық бизлер сыяқлы Мухаддес Руўхты алды. Енди олардың суўға шомылдырылыўын ким қадаған ете алады?» - деди. Солай етип, Петр олардың Ийса Масихтың аты менен суўға шомылдырылыўын буйырды». (Елши.10:42-48).**

Ефес қаласында Павел Ийсаны қабыл еткен он еки ер адамға ушырасады. **«Павел олардан:**

- Исенген ўақтыңызда, Мухаддес Руўхты алдыңызлар ма?» - деп сорады.

- Мухаддес Руўхтың бар экенин бизлер ҳеш қашан еситпедик де», - деп жуўап берди олар.

- Олай болса, қандай шомылдырылыў менен шомылдырылдыҥлар? – деп сорады Павел.

- Яқияның тәлимине тийкарланып, суўға шомылдырылдық, - деди олар.

- Яқия халықты тәўбе еттирип хәм суўға шомылдырып, оларға өзинен соң Келетуғынға, яғный Ийсаға исениўди айтқан еди, - деди Пакел.

Олар буны еситкенде, Ийемиз Ийсаның аты менен суўға шомылдырылды». (Елши. 19:1-5).

Адам суўға шомылдырылыў рәсиминен өтип атырған ўақытта, ол сол арқалы Масих пенен бирге көмилип, Оның өлимине хәм қайта тирилиўине шериклес болады.

Суўға шомылдырылыў рәсиминен өтиў арқалы адам Қудайға пәк хўждан менен жасаўға ўәде береді. «Бул – Ийса Масихтың қайта тирилиўи арқалы хәзир сизлерди қутқаратуғын суўға шомылдырылыўдың тымсалы. Суўға шомылдырылыў – денени кирден тазалаў емес, ал Қудайдан пәк хўждан сораў дегенди билдиреди». (1-Петр.3:21).

Суўға шомылдырылғанда адам Масих пенен бирлеседи. «Суўға шомылдырылғанда Масих пенен бирлесип, хәр бириңиз Масихсыяқлы болдыңлар». (Галат.3:27).

Павел, сондай-ақ, қайта туўылып, жаңаланыў ҳаққында айтады: «Ол бизлерди қылған хәк ислеримиз себепли емес, ал Өз мийрим-шәпәәти менен қутқарды. Бизлерди Мухаддес Руўхы арқалы гүнадан тазалап, қайтадан туўылдырды хәм жаңалады». (Титус. 3:5).

«Сол себептен, Оның қаны менен хўжданымыз айыплаған ислерден жанымызды тазалап хәм денемизди таза суў менен жуўып, толық исеним менен шын жүректен Қудайға жақынлайық». (Еврей.10:22).

Мухаддес Китапқа тән суўға шомылдырылыў рәсими – әжайып хәм таң қалдырарлық ис. Бул адымды еле атпаған адам – уллы жарылқаўдан бос қалады. Себеби суўға шомылдырылыў Қудайға қулақ салыўға байланыслы үлкен мәниске ийе. Ийса Яқыя шомылдырыўшыға былай деген еди:

«Енди ыразы бол, пүткил ҳақлықты бизлер усылайынша орынлаўға тийислимиз». (Матта.3:15).

Егер гүнасыз Қудай Улы Яқыядан Өзин шомылдырыўды соранған болса, онда гүна ислеген сен, сирә де, буны ислеўиң лазым. Сол арқалы Қудайдың ерки сениң өмиринде орынланып, сен пәк жүрек хәм пәк хұждан менен қәдирдан Қутқарыўшымыздың изинен тәлимде де, өмирде де ересең.

14-БӨЛИМ

МУХАДДЕС РУЎХҚА ШОМЫЛДЫРЫЛЫЎДЫ ҚАБЫЛ ЕТ

Усы бөлимди саған жазыўға имканиятым болғанынан мен шын жүректен қуўанышлыман. Себеби Ийемиздиң хызметинде мен ушын Мухаддес Руўхқа шомылдырылыў – өмирге, хәрекетке хәм жеңиске ийе болыўды билдиреди.

Қудайдың мийрими менен, мине, отыз жылдан бери Ийемиздиң хызметиндемен. Мухаддес Руўхқа шомылдырылмай, бул хызметти еплей алмас едим, буған Қудайдың периштелери гүә.

Бул дүньяға қандай жарлы, хәлсиз хәм уқыпсыз болып туўылғанымды өзим хәммеден жақсы билемен. Мениң я мал-мүлким, я мағлыўматым болмады. Мен сөйлеўге де уқыпсыз болып, уялшақ болғанман, ал жазыўға қәбилетим оннан да аз еди. Егер де мен масихыйлық өмиримниң ең басында-ақ Мухаддес Руўхқа шомылдырылыўды өз басымнан кеширмегенимде, онда мен жәмәәтлердиң тийкарын салыўға, ўаз айтып, китаплар жазыўға хәм және де Мухаддес Руўхқа шомылдырылыўды излеп жүргенлер ушын дуўа етип, олардың Мухаддес Руўхқа толып атырғанын көриўге менде хеш қандай мүмкиншилик болмаған болар еди. Мен бул Мухаддес Китапқа тән шынлықты тапқаным хәм Қудайдың мийрими менен оны өз басымнан кеширгеним ушын шадланаман, қуўанаман хәм шын жүрегим менен Қудайға

миннетдаршылық билдиремен. Енди мен Қудай Сөзине тийкарланып, сениң де Мухаддес Руўхқа шомылдырылыўыңа болатуғынын саған көрсетпекшимен.

Яқыя Шомылдырыўшы былай деген еди:

«Тәўбе еткениңиздиң белгиси ретинде, мен сизлерди суў менен шомылдыраман. Бирақ меннен кейин Келиўши меннен де құдиретли: мен Оның аяқ кийимин шешиўге де ылайықлы емеспен. Ол сизлерди Мухаддес Руўх хэм от пенен шомылдырады». (Мат.3:11).

Ийсаның Өзи Мухаддес Руўх туўралы былай деп ўәде берген еди:

«Соған қарамастан, Мен сизлерге хақыйқатын айтаман: Мениң кеткеним сизлер ушын жақсырақ. Егер Мен кетпесем, сизлерге Жубатыўшы келмейди. Егер кетсем, Оны сизлерге жиберемен». (Юх.16:7).

Ийса Әкениң қасына барған соң, Өз ўәдесин орынлады. Елиўинши Күн байрамы күнинде шәкиртлер биринши рет Мухаддес Руўх пенен шомылдырылды:

«Елиўинши күн байрамы келгенде, исениўшилердиң хәммеси бир жерге жыйналды. Тосаттан аспаннан күшли самал ескендей болып, бир шаўқым еситилди хэм олар отырған үйди пүткиллей толтырып жиберди. Оттын жалыны сыяқлы тиллерге уксаған бир нәрселер оларға көринип, бөлинип-бөлинип хәр бириниң үстине түсти. Олардың хәммеси Мухаддес Руўхқа толып, Руўхтың айтқызыўы бойынша басқа тиллерде сөйлей баслады». (Елши.2:1-4).

Ийса аспанға көтерилмесинен бурын Өзиниң шәкиртлерине: **«Бирақ сизлерге Мухаддес Руўх түскенде, күш-қуўат аласызлар хэм Ерусалимде, пүткил Яхудияда менен Самарияда, хәтте, дүньяның шетине дейин Мениң гүўаларым боласызлар», - деген еди. (Елши.1:8).**

Хэм мине Елиўинши Күн байрамы күни бул ўәде орынланып, шәкиртлер жоқарыдан күш-қуўат алған еди.

Бул ўақыядан кейин, пүткил Жаңа Келисим бойлап, ояныў жүз берген хэм адамлар Қудайға келип баслаған жерлердиң бәринде, Ийса исенгенлерди барқулла Мухаддес Руўхқа толтырғанын көремиз.

Самарияда жүз берген ояныу хәм сууға шомылдырыу хакқында айтып өткен едик. Сонда адамлар тек исенип, сууға шомылдырылып ғана қойған жоқ еди, ал олар Мухаддес Рууһқа да шомылдырылған еди.

«Ерусалимдеги елшилер самариялылардың Қудай Сөзин қабыл еткенин еситип, оларға Петр менен Юханды жиберди. Екеуи сол жерге барып, самариялы исениушилердің Мухаддес Рууһты алыуы ушын дууа етти. Себеби еле олардың хеш қайсысына Мухаддес Рууһ түспеген болып, олар тек Ииемиз Ийсаның аты менен сууға шомылдырылған еди. Петр менен Юхан олардың үстилерине қолларын қойып дууа еткенде, олар Мухаддес Рууһты алды». (Елши.8:14-17).

Ефес қаласындағы ояныу уақытында да тап сондай уақыя жүз берген еди: **«Павел олардың үстилерине қолларын қойып дууа еткенде, оларға Мухаддес Рууһ түсти хәм олар басқа тиллерде сөйлеп, Қудайдың сөзлерин айта баслады». (Елши.19:6).**

Сонлықтан, сен Қудайға келдің бе, енди өзиннің рууһый күшсиз екениңе өзин наразылық билдирип жүриуді тоқтат. Оның керек жери жоқ. Өзин танытуғын Мухаддес Рууһқа толған адамға бар да, басыңа қол қойып сен ушын Қудайға дууа етиуин соран хәм сен Мухаддес Рууһ сыйын алып, Ииемизди жаңа тиллерде алғыслап баслайсаң.

Мухаддес Рууһты қабыл етиу жүдә әпиуайы. Бирақ бул уақыя үлкен әхмийетке ийе болып, адам өмирине таң қаларлық нәтийжелерди алып келеди. Егер адам Мухаддес Рууһтың басшылығында жүриуді дауам етсе, онда Ол адамды қууанышлы, бахытлы, ер жүрек, әлпайым хәм мийримли қылады.

Мухаддес Рууһқа толған адамның айрықша белгиси – ол жан-тәни менен Ииемиз ушын адамларды қутқарууға күш салатуғын болады.

Умытпа, бул минсиз сый. Барқулла буны есте тут! Лука жазған Хош Хабардың 11:10-13 аятларын оқып ал.

Сый барқулла миннетдаршылық пенен қабыл етиледі. Дууа етип атырған уақытларыңда Мухаддес Рууһ сыйы ушын Ийсаға миннетдаршылығыңды айтып басла хәм өмиринде не жүз беретугынын көресең.

15-БӨЛИМ

ЖӘМӘӘТТЕ БОЛ

Суўда шомылдырылыў рәсиминен өткен соң, сен Қудай жәмәәтине қосыласаң. Мухаддес Китап былай дейди:

«Оның сөзин қабыл еткенлер суўға шомылдырылып, сол күни оларға үш мыңға шамалас адам қосылды». (Елши.2:41).

Сен мынаны жақсылап билип алыўың керек: Жәмәәт – бул қандай да бир шөлкем ямаса бир уйым, я бирлеспе емес, ал жәмәәт – бул мухаддеслердиң қарым-қатнасы болып, оған тек жоқарыдан туўылған исениўшилер ғана қосыла алады. Сонлықтан сениң жәмәәтте болыўың жүдә әҳмийетли. Сен руўхый кәмалға келиўиң ушын тәрбияны да, Қудай Патшалығы ушын мийнет етиўге таярлықты да, сол жәмәәтте аласаң.

Қудай жәмәәтинде хәр бир қутқарылған адам ушын, Қудай тәрәпинен таярланып қойылған ис болады. Сен Қудай менен бирге мийнет ететуғын адамға айланасаң. (2-Кор.6:1). Жәмәәтте, сен және де бирге нан сындырысыўға қатнасыўыңа болады. (Елши.2:42). Жәмәәтте сен хәр бир исениўши ушын керек болған Мухаддес Китаптағы ҳақыйқатлықты барқулла үйренип барасаң. Жәмәәтте сен көп ғана руўхый туўысқанларға ийе боласаң. Олар сени туўған-туўысқанларыңнан да бетер сүйеди, егер әлбетте сениң туўған-туўысқанларың еле исениўши емес болса. Жәмәәтте сен өзиниң руўхый туўысқанларың менен жеке машқалаларыңды хәм қыйыншылықларыңды бөлисиўиңе болады, ал олар болса, сениң ушын дуўа етеди, саған ақыл-даналық береди хәм қолларынан келгенинше, саған жәрдем береди.

Жер жүзиндеги ең әжайып орын – бул тири Қудайдың Жәмәәти. Ол хәр түрли адамлардан ибарат болады. Қудайдан туўылған соң, олардың барлығы бир-бирине руўхый туўысқан болып, жер жүзинде Қудайдың уллы шаңарағын қурайды. (Ефес.2:19; Мат.12:50).

Жәмәәтте сениң Қудай Патшалығы ушын мийнет етиўди үйрениўге мүмкиншиликлериң болады, яғный сен бул қараңғы дүньядағы исениўши емес адамларды Ийемизге әкелиўди үйренесең. Егер сен Қудай ушын мийнет пенен бәнт болсаң, онда хеш қашан жәмәәтте болыў сен ушын жалығарлы

болмайды. Себеби Қудай адамларды қутқарыу үшін шын-жүрегі менен мийнет етип жүрген Өзиниң хәр бир баласын жарылқайды.

Ийемиз Ийса жерге қайтадан келген заматта-ақ, Өзиниң Қаны менен сатып алған Өз Жәмәэтин Өзиниң қасына алады.

16-БӨЛИМ

ТОЛЫҚ ҚУТҚАРЫЛЫҰ

Хәзирги әўладтағы исениўшилер *толық қутқарылыўға* ерисиўи ушын, яғный түбинде өлетуғын өз денелеринен азат болыўы ушын, еки имканиятқа ийе. Денемиз – бул хәзир руўхымыздың жасап атырған үйи. Биринши имканият – бул физикалық өлим. Сонда бизлер бул жер бетиндеги өмиримиз бенен хошласамыз. Екинши имканият – бул Ийсаның қайта келиўи. Сонда Оның Жәмәэти толығы менен Оның қасына көтериледи. (1-Салон.4:13-18).

Хеш бир адам бул еки имканияттың қайсысының өз басына түсетуғынын билмейди. Сонлықтан хәр бир исениўши ушын барқулла Ийсаға шын жүрегі менен хызмет етип жүриў жүдә әхмийетли.

Исениўши адам ушын өлим қорқынышлы ўақыя болып есапланбайды. Қолына шалғы услаған әжел периштесиниң сүўрети исениўши адамға хеш келиспейди, себеби өлим – Ийемиздиң қасына, үйине кетиўге таяр турған адамның «досты» болып есапланады.

Кейинирек президент болған немец фельдмаршалы өлер алдында Ийсаны қабыл еткен болыўы итимал. Ол туўралы мынадай ўақыя айтылады: ол өлим төсегинде жатырғанда, сол бөлмеде патшаның шыпакери де бар еди. Пауль Фон Гинденбург өзиниң врачына бурылып: «Мениң достым келди ме?» - деп сорайды. Врач, ол қандай да бир адамды айтып атырған шығар деп ойлап, оннан: «Сизиң изиңизден биреў келиў керек пе еди, хұрметли президент?» - деп сорайды. «Яқ», - деп жуўап береді президент. Сонда врач оның өлимди нәзерде тутып атырғанлығын түсинип: «Хұрметли президент, сизиң достыңыз хәўлиге келип қалды», - деп жуўап береді.

Бөлмеде аўыр тынышлық орнайды. Бир неше минуттан соң президент: «Достыма айт, ишке кире бериўине рухсат, мен таярман», - дейди. Бираздан соң бул атақлы адамның көзлери бул дүнья ушын жаўылады.

Өлериниң ең соңғы минутларында, яғный өлер алдында, қутқарылыў имканияти көп адамларға бериле бермейди. Бирақ хәтте сөйтип қутқарылғанның өзи, дозақтың мәңгилик жалынларына ылақтырылғаннан миллион есе артығырақ. Бирақ Ийемизге пүткил өмир бойы хызмет еткенлер ушын, өлим әжайып «ДОС» болып есапланады.

Елши Павел өзиниң толық қутқарылыўына жақын қалған ўақтында былай деп жазған еди: **«Өйткени мениң қаным төгилип, қурбан болмақтаман хәм дүньядан өтетуғын ўақтым да жақынласты. Мен уллы саўашта гүрестим, жарысты жуўмақладым хәм исенимимди сақлап қалдым. Енди болса, мен ушын ҳақыйқатлық тажы тайын тур. !дил хүким етиўши болған Ийемиз сол күни усы тажды маған, тек ғана маған емес, ал Оның қайта келиўин интизарлық пенен күткенлердиң хәммесине де береди». (2-Тимоф.4:6-8).**

Буннан аз ғана ўақыт өткеннен соң елши Павел рим қамақханасында өлтириледи. Оның ескерген, шаршаған хәм қартайған денеси усы жер бетинде қуртларға аўқат болыў ушын қалады, бирақ оның жарылқанған руўхы үйге, Ийемиздиң қасына көтериледи. Солай етип, Павел толық қутқарылады.

Хәш биримиз бул денемизден азат болатуғын күн қашан келетуғынын билмеймиз. Бирақ ол әлбетте келеди. Бизлер, және де, бизлерди қандай қылып шегераның арғы тәрәпине алып өтетуғынлығын да билмеймиз. Бирақ, бизлер исениўшилер болғанлықтан, уллы хәм таң қалдырарлық сыйға ийемиз, яғный, бизлер өз өмирлеримизди бизлерди қутқарған Қутқарыўшымыздың қолына тапсыра аламыз. Ол бизлердиң толық қутқарылыўымызға да ғамқорлық қылады. (Филип.1:6).

Бирақ және басқа бир имканият та бар болып, ол «шамалап айтқанда» хәзирги әўладлардың ўақтында орынланыўы мүмкин.

Бул – Ийсаның екінши мәрте жер бетине айланып келиўи. Хәш бир адам Оның қашан орынланатуғынын билмейди. Қалай болғанда да, Ол Израил мәмлекетиниң дүзиллип атырған дәўиринде жасаған әўладтың көз алдында болып өтеди. Бул әўлад, және де, барлық ўақыялардың соңын да көреди. Израил мәмлекети 1948-жылы 14-майда дүзиледи. Сол күннен баслап, әлле қашан 56 жыл өтти, ал бир қатар изертлеўшилердиң пикирине бола, бир әўлад 40 жылдай даўам етеди екен.

Матта.24:32-35 аятларда Ийсаның не айтқанлығын дыққат пенен оқып көр. Мухаддес Китапта Ийсаның Өз жәмәәти ушын жерге айланып келетуғынлығы хәм оннан кейинги мың жыллық патшалық ҳаққында жүдә көп мәрте айтылған. Улыўма Мухаддес Китаптың соған байланыслы 1500 жеринде айтылған. Жаңа Келисимде бул туўралы 318 мәрте айтылады. Қудайдың қутқаратуғыны хаққында хабар жызылып атырған ўақытта, Мухаддес Руўх бул сораўға айрықша кеўил бөлген.

Қудайдың балаларының барлығын барлық дәўирлерде Ийсаның екінши мәрте жерге айланып келиўи қызықтырған, бирақ ол хеш қашан тап хәзиргидей айрықша әхмийетли болмаған, себеби ол хақыйқаттан да босаға алдында тур.

Ийсаға тийисли қылған Қудайдың мийримине ерисиў қандай әжайып хәм Оның балалары бул дүньяда көз жумып, арғы жағадағы мәңгилик өмирге кете ме, ямаса өмир бериўши Ийемиз Ийса Масихтың Өзи келип, Өз Жәмәәтин, оған тийисли хәр бир адам менен қосып алып кете ме, буның әхмийети жоқ. Сергек болып турған исениўши ушын бул уллы Жеңис Күни болады.

Қәдирдан мениң китап оқыўшым, сен де, усы қутқарылған адамлардың қатарында болатуғыныңа пүткил жүрегим менен үмит етемен. Бултлар үстинде ушырасқанша, хош бол!

17-БӨЛИМ

МЕН – СЕНИҢ ШЫПАКЕРИҢ ЖАРАТҚАН ИЙЕМЕН

Толық Хош Хабар өз ишине, гүналарымыздың кеширилиўи хәм Мухаддес Руўхқа толатуғынымыз хәм Мәңгилик Өмирге ийе болатуғынымыздан басқа, және бир қуўанышлы хабарды хабарлайды: Ийса Масих бизлердиң аўырыўларымызға да шыпа береді. Мухаддес Китаптағы Қудай сөзлерине исенесең бе? Ол былай дейди:

«Ийса Масих – кеше де, бүгин де хәм мәңгиге Сол!» (Евр.13:8).

Ийсаның жердеги хызметиниң ажыралмас бир бөлеги – аўырыўларға шыпа бериў болған еди. Хош Хабарды хәм Елшилердиң Ислери китабын оқып отырып, аўырыўлардың Ийса Масихтың аты менен шыпа алғанына айрықша кеўил бөлингенлигин көремиз. Бул Ески Келисимде де орын алған. Мысалы, ол жерде: **«Мен – сениң Шыпакериң Жаратқан Ийемен»**, - деп айтылған Қудайдың Өз үәдеси бар. (Шығыс.15:26). Даўыт патша Қудайды былай деп алғыслайды:

«Ол сениң барлық аўырыўларыңды шыпалайды». (Забур 102:3).

Ийшая пайғамбар Ийсаны нәзерде тутып, былай деген еди:

«Оның жарақатлары арқалы бизлер шыпа алдық». (Ийшая 53:4-5).

Сонлықтан да Ийса қай жерге келмесин, Оның алдына аўырыўлардың келгени хәм Оның оларға шыпа бергени өз-өзинен түсиникли.

«Бирақ Ийса ҳаққында хабар бурынғыдан да көбирек жайылды. Көп халық Оны тыңлап, аўырыўларына шыпа алыў ушын, Оның алдына ағып келе берди». (Лука.5:15).

Ийса **«Аспан Патшалығы туўралы Хош Хабарды жәриялап, халықтағы хәр қандай аўырыў хәм хәлсизликти шыпалайтуғын еди» (Мат.4:23).**

«Ол қай жерге келмесин: аўылларға ма, қалаларға ма, елатларға ма, адамлар аўырыўларды базар майданларына алып келди. Олар Ийсадан хеш болмаса кийиминиң шетине ғана қол тийгизиўге рухсат сорады. Қол тийгизгенлердиң хәммеси шыпа тапты». (Марк.6:56).

Ийсаға келген аўырыўлардың шынында да шыпа табып кетип атырғанлығы гүманланып жүргенлерге де хызмет етти: Ол ҳақыйқатында да Қудай Улы еди. **«Яқыя қамақта отырып, Масихтың ислеген ислери хаққында еситкенде, өз шәкиртлерин жиберди де: «Келетуғын Қутқарыўшы Сенбисең ямаса басқа биреўди күтиўимиз керек пе?» - деп Оннан соратты. Ийса оларға жуўап берип: «Барыңлар, еситип-көргенлериңизди Яқыяға билдириңлер. Соқырлардың көрип, ақсақ болғанлардың жүрип, мақаў кесел болғанлардың тазаланып, гереңлердиң еситип, өлгенлердиң тирилип, Хош Хабардың жарлыларға жәрияланып атырғанын айтып бериңлер. Маған гүмансыз исенгенлер бахытлы», - деди». (Матта.11:2-6).**

Шыпа – Ийсаның хақықатында да «келийи керек болған Қутқарыушы» екенлигине гүўалық болып хызмет еткен еди.

Ийса Масихтың кеше де, бүгін де хәм мәңгиге Сол екени хаққында Мухаддес Китаптағы сөзлерге исенер болсақ, онда тек бир жуўмаққа келе аламыз: хәзир де Оған келгенлерге Ол шыпа береді.

Барлық гәп сонда, Хош Хабарда бизлер Ийсаның әлле қашан бизлердиң аўырыуларымызды алып кеткенин көремиз. Ийшая пайғамбар өз болжауында бул туўралы әжайып етип жеткерген еди:

«Ол бизлердиң хәлсизликлеримизди Өзине алып, бизлердиң аўырыуларымызды көтерди». (Ийшая 53:4).

Сениң аўырыуларың да Ийсаның үстине сениң гүналарың менен қосылып жүкленген еди.

«Бирақ Қудай Ийемизге Оның жарақатланыуы мақул болды хәм Оны азапланыуға тапсырды». (Ийшая.53:10).

Қутқарыушы рим солдатларының соққыларының астында ийилиуға мәжбүр болған ўақытлары, Оған сениң аўырыуларың да жүкленген еди, себеби Қудай Оның жарақатланыуын мақул тапты. Бир ойланып көр: сендеги рак кесели, дем қыспа, арқандағы я белиндеги хәлсизликлер, жүрек кеселликлери хәм геренлик – сени қыйнамауы ушын – сениң Қутқарыушың Ийса Масихқа жүкленген еди. Не ушын? Сен булардың бәринен азат болыуың ушын! Қудайға шүкирлер болсын! Ийса Масих хаққындағы Хош Хабар – пүткиллей азатлыққа шығыу хаққындағы хабар. Сен усы қатарларды оқып атырып-ақ, дәрриу, хәзир Ийса Масихтың аты менен шыпа алсаң болады. Себеби Ийса сениң аўырыуларыңды Өз денесине жүклеп, сениң шыпа табыуың ушын Өзи жарақатланды.

Мухаддес Китапта бундай ислерди тек Ийсаның Өзи ғана емес, ал шәкиртлериниң де ислегенин көремиз. Ийса Масих Өзиниң шәкиртлериниң Хош Хабарды айтыуы менен бирге, Оның Өзиниң ислеген ислерин олардың да ислейтуғынын барқулла нәзерде тутқан хәм хәзир де нәзерде тутады.

«Сизлерге шынын, хақықатын айтаман: Маған исенген адамның өзи де Мен ислеген ислерди ислейди, хәтте, олардан да үлкенирек ислерди истейди. Себеби Мен Әкеме баратырман». (Юхан.14:12).

Ийса Өзиниң шәкиртлерин Хош Хабарды жәриялауға жиберип атырғанда, «оларға жаўыз руўхларды қуўып шығарыуға хәм барлық аўырыулар менен хәлсизликлерге шыпа бериуға бийлик берди».

(Матта.10:1). Ийса оларға былай деп нәсият берди: **«Баратырып, жол бойы: «Аспан Патшалығы жақынлады» - деп жәриялап жүриңдер. Аўырыўларға шыпа бериңдер, өлгенлерди тирилтиңдер, мақаў кесел болғанларды тазалаңлар, жинлерди қуўып шығарыңлар. Ешейин алдыңлар, ешейин бериңдер».** (Мат.10:7-8). Шәкиртлери болса тап сондай қылды: **«Шәкиртлери жолға шықты. Олар хәмме жерде Хош Хабарды жәриялады хәм аўырыўларға шыпа берип, аўылларды аралап жүрди».** (Лука.9:6).

Ийсаның буйрығы тек Оның он еки шәкиртинге ғана байланысly айтылмаған, ал Хош Хабарды жәриялаўшы хәр бир адамға тийисли:

«Пүткил дүнья бойлап жүриңдер хәм барлық адамларға Хош Хабарды жәриялаңлар. Ким де ким исенип шомылдырылса, қутқарылады. Ал ким де ким исенбесе, хүким етиледи. Исенгенлер менен мынадай кәраматлы белгилер бирге болады: Мениң Атым менен жинлерди қуўып шығарып, жаңа тиллерди сөйлейди. Қоллары менен жыланларды услап алса да хәм уўлы зат ишсе де, оларға зыян келмейди. Аўырыўлардың үстине қолларын қойғанда, олар шыпа табады». (Марк.16:15-18).

Бул буйрық пенен үәде бизлердиң хәммеизге тийисли. Бүгин, усы жерде хәм хәзир.

Ең биринши масихыйлар бул сөзлердиң хақыйқат екенлигине исенип, қабыл етти хәм булардың шынында да орынланыўы ушын дуўа етти. Петр менен Юханға Ийса хаққында айтыўға қатаң қадаған еткен үақтында, олар былай деп дуўа еткен еди:

«Енди, о Ийемиз, олардың айбат етиўлерине нәзер салып, Сениң сөзинди толық мәртлик пенен айтыўға Өз қулларыңа күш-қуўат бере гөр! Мухаддес Хызметшиң Ийсаның Аты менен аўырыўларға шыпа бериў ушын, кәраматлы белгилер хәм таң қаларлық ислер ислеў ушын, қолыңды соза гөр!» (Елши.4:29-30). Сондай болды да. Елши.5:12-16 аятлар бул хаққында анығырақ айтады: **«Ерусалимниң дөгерегиндеги қалашалардан да көп адамлар жыйналып, аўырыўларды хәм жаўыз руўхлардан азап шеккенлерди алып келетуғын еди. Олардың хәммеси шыпа табатуғын еди».**

Елши Павел, шыпа бериў сыйлары – жәмәәттеги саламат өмирдиң баслы бир бөлеги екенлиги хаққында жазады. Неге ондай болмас екен, себеби Ийса өзгерген жоқ. Ол барқулла Сол хәм Оның буйрығы бүгин де өз күшинде.

Әсиресе, усы ўақытлары, бул китап оқыўшылардың қолларына түскен ўақытлары, Қудай бул ҳақыйқатлықты қайтадан көриўимиз ушын, тап бизлерди оятып атырғандай дәўирде жасап атырмыз. Бизлер Ийсаның бүгин де тап сондай қылып ҳәрекет етиўди қәлейтуғынына еле де көбирек исеним аламыз. Халықлар қайтадан қозғалды. Бизлер Ийемиздиң қәйтип келип, қәйтип шыпа бергени ҳаққында көп-көп ғана күшли гүўалықлар алдық. Бизлер ең дәслепки елшилер дәўириндеги шәкиртлер сыяқлы аўырыўлардың үстилерине қолларымызды қойып, оларды Ийса Масихтың Аты менен азат еткенимизде, Мухаддес Руўхтың күши олардың үстине түседи. Көп ғана адамлар буны өз басларынан кеширди. Биреўлер хәтте өз аяқларында тура алмай, жерге жығылды хәм шыпа алды. Себеби бул өз-өзинен түсиникли-ғо. Бул Мухаддес Китапта бизлерге айтылғанларға толығы менен сәйкес келеди. Егер бизлер Мухаддес Китаптағы Қудай сөзлерине хәм Ийсаға исенсек, онда әлбетте булар жүз береди.

Қәдирдан оқыўшым, мен сени Ийса ҳаққындағы бул уллы хабар менен жигерлендирмекшимен. Ол бул дүньяның гүналарын Өзине алды, Ол Мухаддес Руўх хәм от пенен шомылдырады хәм Ол барлық аўырыў адамларға шыпа береди. Себеби Оның Өзи бир мәрте оларды атанақ ағашқа алып кеткен. Қандай әжайып хабар, солай емес пе? Сен, дәрхал, хәзир-ақ, сол Ийсаға хәм Оның ислерине миннетдаршылық билдирип, Оған алғыс-мақтаўлар айтып басласаң болады. Сонда сен де оларды өз өмириңде көриўди баслайсаң.